

CLUBBLAD WSV OLAT

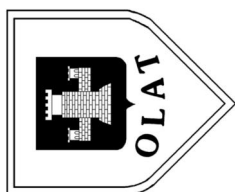
TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

31e jaargang ♦ no 7 ♦ juli-augustus 2005

Indien onbestelbaar:
Postbus 6155
5600 HD Eindhoven

OLAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@triodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:

Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keesvanvessem@tiscali.nl
 #

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters

Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎ 06-16885375 of 0492-550154
 paul.canters@hetnet.nl
 #

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 joop.wesseling@hetnet.nl
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-◇-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws juli-augustus 2005

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
Van de bestuurstafel: Kees van Vessem	5
Ledenadministratie: mutaties	6
Verjaardagen	
Initiatiefgroepen en Commissies:	
Wandelen op Dinsdag: het zomerprogramma voor 2005	8
Senioren wandelen wandelgroep Rooi	
Clubreizen	9
LPS: clubkampioenschap	
Programma competitie	10
Snelwandelen	
Sectie Lange Afstand	
Trompetters: mededelingen door Theo Tromp	11
In de schijnwerper, door Mirjam Kies	13
Rondje Texel, door Klaas Bakker	15
Extreme 60 ^{ste} Amsterdam-Leeuwarden, door Klaas Bakker	
Kennedymars Rijsbergen, door Henri Floor en Coos Verburg	16
Fotoverslag door Joop Reichenfeld, tekstvakken 18-25	
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (17): Christiaan Koehler	18
Reis naar de Vierdaagse van Chantonay, door Peter van de Ven	20
46 ^{ste} Schweizerische 2 Tagemarsch, door Piet Jansens	27
Hallo Wandelaars, door Inge Mol	29
Met Constant op stap, reeks met Constant Dedel	31
De Ronde van Zuid-Limburg, door Ad van Asten	32

Voorkaft: onze doedelzakspeler Willem Steenbakkers in Zuid-Limburg
 foto's van: Christiaan Koehler, Marten Hogeweg, Joop Reichenfeld, Peter van
 de Ven; Ad v. Asten.

Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

*Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele
 verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de
 wsv OLAT.*

Ledenadministratie:

Jet van den Bersselaar-Dreesen
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-252 4404
 j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Clubreizen:

Toon van Wordragen
 gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040 -2524404
Boetiek:
 Mia Dielesen/Francien vd Laar
 ☎ 040-2552742 / 0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
 ☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
 Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders
 ☎ 06-12074473
 giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp
 0495-450325
Wedstrijdsecretaris:
 Hans de Vries
 Stationsweg 136
 5611 BZ Eindhoven
 ☎ 06-20133971

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof
 Conny Nakken

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Henk Plasman
Theo Tromp
Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen

Hans de Vries

Wedstrijdsecretaris:

Stationsweg 136
5611 BZ Eindhoven
☎ 06-20133971
e-mail: havries@capgemini.com

Clubblad OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer, coördinatie

Serviliusstraat 18

6006 KE Weert

☎ 0495-539421

e-mail: margriet.fischer@home.nl

Peter van de Ven

Mirjam Kies

Marten Hogeweg

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎ 0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

e-mail:

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.

Mia Dielesen

☎ 040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

kwdagen@dielesen.demon.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Toon van Wordragen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Jos Scheepers

Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.)

Theo Tromp (Airbornepad)

Info: 0495-450325

Els de la Parra (Hertog

Hendrikpad)

Tjeu vd Kerkhof (Graaf v

Hornepad)

Ad Verbakel (Peellandpad)

Juli-augustus 2005
JAARGANG 31, NR. 7

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 19 augustus voor plaatsing in het septembernummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: margriet.fischer@home.nl

Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert

☎ 0495-539421

Margriet Fischer

Voorwoord

Hittegolf

Enkele wolkenvelden maar heel veel zon, met aan de kust een fris briesje. Als je vijf dagen achtereen, waarvan drie dagen een temperatuur van boven de 30 graden en de andere twee dagen boven de 25 graden hebt, dan spreekt men van een hittegolf, aldus de weerman van de BRT. En dat kunnen we omstreeks deze tijd aan het einde van de maand juni gaan beleven.

Nu ik dit voorwoord aan het schrijven ben bedenk ik: zullen de wandelaars hier nu wel zo blij mee zijn? We hebben wel uitgekeken naar de zomer, maar dit.....? In de wandelwereld zijn er altijd mensen die proberen hun grenzen te bepalen en te verleggen. Zo mogen we ditmaal onze felicitaties overbrengen aan Ben Duin en Sjf Koolen, die met succes de voetreis naar Rome hebben volbracht. Het is een prestatie, temeer daar ze beiden niet meer zo piepjong zijn. Beiden nogmaals proficiat. Eind mei begin juni heeft de eerste avondvierdaagse van OLAT plaats gevonden in St.-Oedenrode. Er was veel belangstelling, en we mogen deze eerste keer zeer zeker een succes noemen. Het waren weliswaar geen duizenden wandelaars, zoals je elders wel eens leest, maar we zullen er volgend jaar zeker mee doorgaan.

Wat op dit moment in de wandelsport ook erg aanspreekt is het wandelen met GPS. Ook OLAT heeft hier gehoor aan gegeven. Wij hebben in samenwerking met de Gemeente St.-Oedenrode, de KNBLO-NL, Sportservice Noord-Brabant en enkele docenten bij het Fioretti college in St.-Oedenrode een GPS-project opgestart. Enkele middagen zijn ingeroosterd voor GPS-instructie, waarbij de leerlingen de mogelijkheid krijgen om met het GPS vertrouwd te raken. We mogen deze instructielessen op het Fioretti College en het in praktijk brengen van de lessen door de leerlingen zeker geslaagd noemen.

De volgende evenementen vragen nu onze volle aandacht: de Vierdaagse van Nijmegen – de Kempenlandtocht – en de Kempische Wandeldagen. Terwijl velen van ons nu met vakantie gaan zijn er ook vrijwilligers die ervoor zorgdragen dat alle evenementen door kunnen gaan. Aan deze mensen onze hartelijke dank voor hun buitengewone inzet.

Dit is voor de laatste keer dat ik mijn voorwoord naar Ad van Asten mag sturen.

Ad kan gaan genieten van zijn welverdiende rust en zijn inzet voor OLAT.

Ad, ik wens je nog vele gezonde jaren en dat je van het wandelen mag blijven genieten.

Verder wens ik iedereen een prettige vakantie, of dat dicht bij huis is, of ver weg: rust uit en hopelijk genieten we allemaal van het zomerse weer.

Tot september,

Marinus van Roosmalen.

Van de bestuurstafel, door Kees van Vessem

Nieuwe weg bedreigt het Hertog Hendrikpad en de Kempische Wandeldagen

Helaas, helaas!

Wanneer u dit leest heeft de SRE-raad op 23 juni al een besluit genomen over het traject van een nieuwe weg tussen de A50 en de A67 rond Eindhoven.

Wat is er precies aan de hand? Het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE) vindt dat het verkeer tussen Helmond en Eindhoven en alle plaatsen daar tussenin te traag doorstroomt. Om hierin verbetering te brengen heeft zij een nieuwe weg gepland. Het voorkeurstraject dat de SRE-raad goedgekeurd heeft loopt van het knooppunt A50/A58 (einde Kennedylaan) door het Dommeldal, vandaar met een boog vlak langs Gerwen en Nuenen, krijgt een aansluiting met de A270 naar Helmond en gaat via Eeneind langs Geldrop naar de A67.

Het gekke is dat om het oost-west-verkeer te helpen er een noord-zuid-weg aangelegd wordt. Persoonlijk denk ik dat hiermee een ander doel gediend wordt, n.l. het aanleggen van de 'kleine ruit' rond Eindhoven voor het doorgaande in plaats voor het lokale verkeer.

De gevolgen zijn funest voor diverse wandelwegen en wandeltochten. Kijk even mee:

Wandelwegen

- Het Hertog Hendrikpad wordt 6 x doorkruist + de van Gogh variant. Drie verbindingen met bushaltes worden afgesneden.
- Het nieuwe Airbornepad wordt doorkruist bij Bokt. Hierdoor is meteen de 'rondwandelvariant' door Eindhoven afgesneden.
- Het Vennekespad wordt eveneens doorkruist bij Bokt
- De Potstalroute (nota bene van de SRE) wordt gecoupeerd bij Nuenen

Wandeltochten:

- De (snel)weg komt tussen Nuenen, Geldrop en de natuurgebieden ten oosten hiervan. Hierdoor wordt de verbinding voor de wandelaar tussen dorp en natuurgebied verbroken. Resultaat: grote problemen voor de 1^e en 2^e dag van de KWD en hoogstwaarschijnlijk ook voor de Kempenlandtocht. Ook het 'Wandelen op Dinsdag' zal hier dan niets meer kunnen plannen.

Wat is er aan te doen? Op het ogenblik weinig. De inspraak- en bezwarenprocedure is al geweest en zodoende hebben we de trein gemist.

Alleen een wijziging van de gemeentelijke bestemmingsplannen is nog een 'station' om op te stappen. Deze wijzigingen worden meestal in de huis-aan-huis bladen aangekondigd, dus het is een kwestie van goed opletten in de komende jaren (!), want zo'n procedure heeft een lange adem. Aarzel niet om het bestuur dan in te seinen, want momenteel woont geen enkel bestuurslid in het middengebied en daarom is ons ook de inspraakprocedure ontgaan.

Een punt in het nadeel van de weg is dat de Provincie Noord-Brabant deze ook niet ziet zitten en dat de normen voor luchtkwaliteit (fijnstof) overschreden worden als de weg aangelegd wordt.

Voorlopig zullen we duimen voor de goede afloop.

Kees van Vessem

(Bovenstaand bericht geplaatst uitsluitend omwille van de informatie. AvAsten)

Geplukt uit het bondsnieuws:

* Aan een 35 jarige traditie van KNBLO-NL en NWB om samen een Landelijk Wandel Programma uit te brengen, komt een einde. De bonden zijn het niet eens over wat er precies in opgenomen mag worden en wat niet. De beide bonden hebben besloten om ieder met een eigen wandelprogramma uit te komen.

* KRAS heeft een reisbrochure met wandel- en fietsarrangementen ontwikkeld. Zo kunt u b.v. wandelen op Malta en Gonzo, langs de Donau, in Berlijn of doodgewoon in Nederland. Omdat KRAS sponsor is van de KNBLO-NL krijgt u als KNBLO lid 5% korting.

Samen met de KNBLO-NL wil deze reisorganisatie bovendien Nordic Wakling- arrangementen en GPS-wandelarrangementen gaan ontwikkelen in 2006.

* Ook in 2006 komen er stiltewandelingen i.s.m. de KRO. De ervaring van 13 februari heeft geleerd dat sommige stiltewandelingen te dicht bij elkaar lagen. Vandaar dat OLAT en de Natuurvrienden uit Merselo besloten hebben met elkaar te gaan rouleren. In 2006 organiseert de Natuurvrienden een stiltewandeling en in 2007 is de beurt weer aan OLAT.

Landelijk zullen er stiltewandelingen zijn in de omgeving van Beverwijk, Dordrecht, Merselo, Assen, Leeuwarden en mogelijk nog op een of twee andere plaatsen.

* De KNBLO-NL is door het ministerie van VWS een subsidie toegezegd om het GPS-wandelen bij de jeugd te stimuleren. Hierdoor kan in 2005 en 2006 een extra medewerker ingezet worden. Inmiddels hebben (in navolging van de Pilotprojecten van OLAT en Prinses Marijke) al veel gemeenten, middelbare scholen en verenigingen zich voor deelname aangemeld.

Kees van Vessem

Op 1 juni j.l. is overleden

Jan van Loon

Jan en Corry van Loon hadden de 3-Daagse van Diever gewandeld en besloten om nog een paar extra dagen te genieten van het Drentse landschap.

In de ochtend van de 1^e juni werd Jan echter onwel en hij overleed die avond in het ziekenhuis van Meppel.

Jan en Corry werden in 2000 lid van onze wandelclub en bij veel gelegenheden waren zij daarna present om de nodige kilometers af te leggen. Zij liepen samen met de wandelpool op het Airbornepad, waren vaak present bij de dinsdagwandelingen en trouwe bezoekers van de Kempische Wandeldagen.

Wij hopen dat Corry troost en vertoeving zal kunnen vinden op haar volgende wandelingen bij de tochten van onze wandelvereniging.

Wij wensen Corry en haar familie veel sterkte om dit zware verlies te kunnen dragen.

Wandelsportvereniging OLAT, St.-Oedenrode

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen:

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven ☎040-2524404

e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING :

Dhr. Hans van Rijswijk **nieuw** adres: Drossaard 38 5591 LK Heeze

Dhr. Jan Cortenbach

nieuw adres:

Springdale Garden, Shanxi Nan Lu 888, 6-16D3 200031 Shangai China

Ciel van Wichem

moet zijn Hendrik de Keyzerlaan 9 5622 EL Eindhoven

Deze wijziging is vorige maand door mij niet correct doorgegeven, excuses.

AANMELDINGEN :

Mevr. Jackeline Oomen De Schieven 9, 5674 PN Nuenen Geb. dat. : 29-05-1948

Mevr. Joop Reichenfeld Was al eerder geabonneerd op het OLAT-Nieuws

Mevr. Anny van den Broek-van Dooren, Ringbaan 30, 5428 GS Venhorst Geb. dat. : 08-08-1952

Mevr. Nicole Nacken Theo Driessenhof 48, 5709 BD Helmond Geb. dat. : 18-10-1967

Dhr. Paul van Leeuwen Kanunnik Daemenstraat 4, 5731 CS Mierlo Geb. dat. : 15-10-1953

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP :

Dhr. Jef Kerremans uit Antwerpen; Dhr. Stephan Gauer uit Gravere; Mevr. Anja Peeters uit Stramproy

Mevr. Karin van Wanrooij uit Veghel; Dhr. Joris Broeders uit Eindhoven

Getrouwd: op 24 juni 2005 zijn in Nuenen getrouwd:

Frans van Wijk en Hetty Verberne.

Wij wensen Frans en Hetty veel voorspoed op het gezamenlijk pad door hun verdere leven.

wsv OLAT, St.-Oedenrode

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI:

15	Ad van Asten	Son	17	Wim Kennis	Hapert
15	Paul Canters	Helmond	17	Marco Timmermans	Veghel
15	John van Hulten	Nuenen	17	Joke Habraken	Nuenen
15	Iris Haubrich	Eindhoven	17	Lia van den Elshout	Veldhoven
15	Jan van der Zanden	Mierlo	17	Carien Boerekamps	Helmond
17	Annie Janssen	Neerkant	17	Pé Everaerts	Weert
17	Ellen Kentie – Werkhoven	Eindhoven	17	Hans de Vries	Eindhoven

19	Wim van Hoof	Helmond	18	Coory Nettekoven	Eindhoven
20	Jan Vogelsangs	Deurne	18	Karel Lutke Schipholt	Helmond
21	Ine Spijkers	Lieshout	18	Tiny Bakker – Schokker	Rijpwetering
21	Diana Linders – Baker	Eindhoven	19	Dick Doeleman	Elst Gld
24	Anja van Kempen	Liempde	19	Frans van Wijk	Nuenen
24	Peter van de Ven	Veldhoven	20	Wim van de Biggelaar	Best
24	Lies Bernaerts – Bonte	Weert	20	Annie Verbakel	Erp
25	Ben Duin	Nijmegen	20	Frans van den Meer	Heeze
26	Irma van der Zande	Heeze	20	Kees van Vessem	Eindhoven
28	Jo Lepoutre	Geffen	21	Theo Smit	Eindhoven
28	Anneke Hekker	Heeze	21	Jeannie van den Heuvel	Eindhoven
28	Wim Lubberding	Eefde	21	Bert van Rooij	Geldrop
28	Arthur Verhappen	Eindhoven	22	Wil Paardekooper	Valkenswaard
29	Leny Boender	Hellevoetsluis	22	Hans van Ginkel	Zwijndrecht
29	Jan Bruel	Oss	24	Christiaan Koehler	Nuenen
30	Ria van Dijk - de Bie	Waalre	25	Marleen Otterdijk –Schroen	Nederweert
30	Stefan Spruit	Utrecht	25	Maria Spaan	Beek en Donk
31	Peter v.d Meijs	Eindhoven	26	Jan van Herwaarden	Helmond
AUGUSTUS:			27	Harrie van Meer	Nuenen
1	Ria Trienekens	Eindhoven	27	Tonny Beijers	Ysselsteyn
3	Els Scheepers	Weert	27	Jeanne van Roosmalen	Son en Breugel
3	Wilhelmien van Roon - v/d Rijt	Best	28	Lambert Lieferring	Eindhoven
4	Harry van Heel	Schijndel	28	Willy vd Oever	Sint-Oedenrode
6	Angela de Boer	Ommel	29	Ria Hageman	's-Gravenhage
6	Ria Mitchell – Vermeulen	Best	29	Marian Janze	Groot Ammers
6	Laura van Laarhoven	's-Hertogenbosch	30	Leo Hoogeveen	Nuenen
7	Henk Verbeek	's-Gravenhage	30	Martien Verbakel	Erp
7	Ben Pauw	Heeze	30	Mariet van Lanen	Someren
7	Pia Heupink - Bouwens	Lieshout	31	Frits de Vries	Oirschot
8	Kor Heusdens - v.d. Wielen	Eindhoven	31	Keetje Sars	Eindhoven
8	Ernst-Jan van Eck	Rotterdam	31	Truus Lutters	Deurne
8	Anny vd Broek - van Dooren	Venhorst	SEPTEMBER:		
8	Erwin Honig	Uden	2	Marianne Turksema	Neeritter
9	Theo Blokk	's-Hertogenbosch	3	Nelly Leijgraaf – Mols	Veldhoven
9	Marion Hoef – Amsterdam	Vierpolders	4	Truus van Vessem	Eindhoven
10	Sjannie v. Hoof - van Bussel	Helmond	4	Mat Crijns	Heeze
11	Tessa Donath	Best	4	Piet van de Heyden	Sint Oedenrode
11	I de Bruijne	Maarheeze	5	Ingrid Neijnens	Valkenswaard
11	Sjaan Verbakel - v.d.Tillaer	Erp	5	Toos van Hoof - v.d Ven	Middelbeers
11	Martien Janssen	Deurne	5	Iet Smits – Engelen	Son
12	Jo Meulendijks	Maastricht	6	Tineke Coolen - v/d Weijer	Nuenen
12	Riky Hak	Sint -Oedenrode	7	Johan vd Hoogenhoff	Helmond
12	Frns Willems	Luyksgestel	7	Co Tops	Geldrop
12	Loek Zwennes	's-Gravenhage	7	José Daamen	Eindhoven
12	Theo Bouwmans	Weert	7	Els de la Parra	Aarle Rixtel
13	Jo van Lieshout	Heeswijk Dinther	7	Inge Tromp	Weert
14	Miranda Vossen – Kursten	Budel-schoot	8	A. Brouwers	Sint-Oedenrode
14	Ad Verbakel	Erp	9	Wim van Gemert	Eindhoven
15	Harm Makken	Eindhoven	10	Ewald Terra	Heesch
15	Jos Donkers	Sint-Oedenrode	10	Mirjan Naninck	Eindhoven
15	Tomas Veerman	Huizen	10	Fokke Hendriks	Heeze
15	Robert van Aggelen	Deurne	11	Peter Kentie	Eindhoven
16	Andre Liebrechts	Tilburg	11	Peter Ruijters	Uden
16	Martje Mevis	Sittard	11	Marieta Klein	Eindhoven
16	Guus Hehenkamp	Haaren	11	Yvonne Geerden	Veldhoven
16	Irena van Leeuwen	Waalwijk	11	Adri van der Pol – Comijn	Amersfoort
17	Wil van der Velden	Lommel	12	Lies Wesseling	Berlicum
17	Francien Hink	Eindhoven	12	Annie van Doorn	Someren
18	Agnes Wagemans	Eindhoven	13	Dirk Hagens	Geldrop
18	Louis Oostvogels	Prinsenbeek	14	Theo Weerman	Nuenen
18	Anton Leijgraaf	Veldhoven			

Een hartelijke gelukwens en veel succes gewenst aan
 Frank Hovers en Suzanne Ruiter
Landschap reisboekwinkel
 te Eindhoven
 die op donderdag 30 juni j.l. hun LANDSCHAP reisboekwinkel
 filiaal Breda hebben geopend.
 Kleine Berg 3, 5611 JS Eindhoven en Nieuwe Ginnikkenstraat, 21 4811 NM Breda
info@landschapreisboekwinkel.nl www.reisboekwinkel.nl

INITIATIEFGROEPEN EN COMMISSIES:

Wandelen op dinsdag

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek. In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413; Jos Scheepers tel. 0495-535848; Kees van Iersel tel. 0411- 621706

Wandelen op dinsdag Zomerprogramma 2005.

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
19-jul	Bikkelsroute	Café Manders, Spoorlaan 9	5751 JM	Deurne
2-aug	Kasteelroute	Café Poeldonk, Poeldonk 17	5275 HP	den Dungen
16-aug	Kampinaroute	Herberg v. Boxtel, Oisterwijkse dreef 2	5076 NA	Haaren
30-aug	Duintocht	Partycentrum 't Maoske, Middelstraat 24	5176 NJ	de Moer
13-sep	de Genneperparken	Paviljoen Genneperparken, Antoon Coolenlaan 2a. (parkeren aan de overkant P-terrein Tongelreep)	5644 RX	Eindhoven
27-sep	5 tochtentocht	SBP Outdoor, Witrijtseweg 15	5571 XJ	Bergeijk
11-okt	de Grote Heide	Café du Commerce, Langstraat 8	5595 AA	Leende
25-okt	Mortelenroute	Café Mie Vingerhoeds, Oude Grintweg 90	5688 MB	Oirschot

OLAT-seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode. (Rooise wandelingen)

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode

We wandelen ongeveer twee uur. De oorspronkelijke fittest is vervangen door een gewone wandeling.

Plaats:	Olland Past: Smitsstraat 4	Nijnsel Sonseweg	Boskant Past. Teurlingsstraat 30	St Oedenrode Dommelstraat	St Oedenrode Dommelstraat
Locatie:	Den Toel	't Leeuwke	't Riethof	Rooie Sok	Rooie Sok
		12-07-05	19-07-05	26-07-05	
	02-08-05	09-08-05	16-08-05	23-08-05	30-08-05
	06-09-05	13-09-05	20-09-05	27-09-05	
	04-10-05	11-10-05	18-10-05	25-10-05	
	01-11-05	08-11-05	15-11-05	22-11-05	29-11-05
	06-12-05	13-12-05	20-12-05	27-12-05	

Deelname aan de eerste wandeling is gratis, daarna betalen OLAT-leden €1,00 en niet leden €1,50

Met een strippenkaart van €15,- betaalt men respectievelijk €0,50 of €1,00 per tocht

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie: Marinus van Roosmalen tel. 0413-475467 of Theo Tromp tel. 0495-450325

OLAT-CLUBREIZEN 2005

27 augustus GR 56 St. Vith – Malmedy 28 -16 km
24/25 sept. GR 57 Luxemburg, Wiltz JHB, zaterdag: 22 km Couvy-Maulusmillen
zondag : 27 km Kautenbach-Maulusmillen
informeer even bij Toon of er nog plaatsen vrij zijn.

22 oktober Eifel Rur-Stausee ± 23 - 18 km

Inschrijven: gironummer **706801**

t.n.v. w.s.v. OLAT
te Weert

inschrijven: leden niet leden
Weekend €55,00 €65,00
dagtocht €19,00 €23,00

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van:
tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen

Eindhoven NS (Fuutlaan)

Weert NS

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

tijden:

7.35 uur

8.10 uur

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Jul. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495 – 537775. Mobiel 06 130 111 44

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand clubkampioenschap per 27 juni

1	Ernst Westerhoff	10980	27	4	Anja van Kempen	1650	54	Piet Bernaerts	545	
2	Boetje Huliselan	8975	28		Kees Mol	1580	55	7	Carry Ombelet	530
3	Hans de Vries	7235	29		Marco Timmermans	1560	56		Ad Martens	505
4	Hugo Prinsen	6665	30		Paul Canters	1340	57		Jack Hendriks	495
5	1	Hanny Klumpkens	5440	31	Wim Bakker	1110	58		Peter Koolen	430
6		Henk Vink	4665	32	Henny van Megen	1100		8	Mariette v Ampting	430
7		Klaas Bakker	4635	33	Ben Duin	1085			Kees Punselie	430
8		Huub Raijmakers	3985	34	Ad Verbakel	1040			Jan Vogelsangs	430
	2	Connie Raijmakers	3985	35	Servee Derks	1030		9	Coos Verburg	430
10		Mart Douven	3735	36	Dietmar Adam	965	63		Wim Peters	360
11		Ad Mollen	3510	37	Wiebe Boverhoff	895			Theo Gijzen	360
		Rolf Craanen	3510	38	Jan Warrink	890			Ronald Menting	360
13		Frances Rouppe vd Voort	3425	39	Joop Krul	860			Rini Welten	360
14		Ron Timmermans	3340	40	5	Riet Emans	800	10	Ria Vredenbregt	360
15		Kees Lambregts	3285	41		Theo Klanke	790		Peter vd Ven	360
16		Pe Everaerts	3050	42		Marcelino Sobczak	780		Louis Vernie	360
17		Co Tops	2600	43		Michel v Krimpen	760		Lineke vd Gaag	360
18		Piet de Ruijter	2550	44	6	Henny van de Haring	720	10	Jeannette v Boerdonk	360
	3	Mariet Douven	2550			Richard vd Pol	720		Jan v Boerdonk	360
20		Wim van Gemert	2190	46		Frits Mennen	680		Hans van Ginkel	360
21		Rob Keetlaer	2160			Cor v/d Heijden	680		Hans Bontekoe	360
22		Erik Dikken	2095	48		Wim Brooymans	610		Gerrit Legierse	360
23		Sjef Koolen	1980			Dirk Belder	610		Frans Smits	360
24		Evert v Ampting	1935			Claude Herman	610	10	Corry Nettekoven	360
25		Wesley vd Gouw	1755			Ad van Asten	610	10	Caroline Dinmissen	360
26		Paul Koks	1725			Wim vd Wittenboer	610		Bart vd Wijk	360
						Wim Coolen	610	10	Anita Camp	360

81	15	Betsy Geerts	330	16	Monique Barten	250	Hein Dirkx	250
82		Tony van Duijn	250	16	Margriet Fischer	250	16 Doortje vd Akker	250
		Ton van Dijk	250	16	Jet vd Bersselaer-	250	Antoon Asveld	250
		Tjeu vd Kerkhof	250		Dreesen			
					Jelle van der Zee	250		

Competitieprogramma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

4-aug	Geldrop OLAT	L.A.	110-80 km	460-360	+ de afstand
20-aug	Melderslo	L.A.	80 km	360	
20-aug	Breda	L.A.	80 km	360	
26-aug	Ooltgensplaat	L.A.	110 km	460	
27-aug	Leerdam	L.A.	60 km	250	
28-aug	Helenaveen	L.A.	60 km	250	
4-sep	A'dam-Tilburg	L.A.	125 km	510	
9-sep	Haaksbergen	L.A.	80 km	360	
9-sep	Zeewolde	L.A.	110 km	460	
10-sep	Waalwijk	L.A.	80 km	360	+ bonus binnen 13 uur
16-sep	Bergeijk	L.A.	80 km	360	
17-sep	N'megen-R'dam	L.A.	160 km	630	
23-sep	Veenendaal	Eur	100 km	430	
24-sep	Lelystad	L.A.	voorinschr 60 km	250	
30-sep	Leerdam	L.A.	80 km	360	
1-okt	Katwijk	L.A.	65 Land van Cuijk	250	
1-okt	Leersum	Eur	150-125-100 km	600-510-430	
2-okt	Tilburg	NK	alle afstanden	schema	
8-okt	Berg en Dal	L.A.	60 km	250	
21-okt	Bocholtz	L.A.	100 -110 km	430-460	
5-nov	Vlierden	Eur	150-125-100 km	600-510-430	
6-nov	Rotterdam	W/P	10 km	schema	
18-nov	Horst	Eur	100 km	430	
20-nov	Rotterdam	W/P	10 km	schema	
4-dec	Rotterdam	W/P	10 km	schema	

Deelname aan tocht svp binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten 0499-473767 of per e-mail: a.asten1@chello.nl

Agenda snelwandelen

Datum	Plaats	Informatie
30 juli	King's Lynn	GBR. Centurionwedstrijd 100 EM
20 aug	Sittard	Baanwedstrijd 3000 meter, aanvang 15.15 uur
27 aug	Sittard	Baanwedstrijd 5000 meter, aanvang 15.15 uur
27/28 au	Woerden	Nederlands Kampioenschap 20000 meter mannen. Aanmelden via wedstrijdsecretaris
9 sep	Zaandam	Baanwedstrijden t/m 1 uur
2 okt	Tilburg	Nederlands Kampioenschap 50000 meter + bijprogramma div afstanden + prestatie

Sectie Lange Afstand

De volgende personen zijn voor hun prestaties beloond met:

25x Kennedy Walker

005 Mart Douven, OLAT Ospel

De Gouden Kennedy Walker

Fons Schuurbiens Hulst

J.F. de Roo Dordrecht

Anita de Roo-van Hoof Dordrecht

Jan Wintermans Best

Frans van de Berg Rijsbergen

De Zilveren Kennedy Walker

Gerrit Zwaan

R. Minheere

Johan Hut

JPM Arts

De Bronzen Kennedy Walker

Gerrit Fidler

Maarten van de Meer

Hamont

Middelharnis

Haarlem

Boxmeer

Nunspeet

Maasland

AJ Molenaar

Hans van Ancum

Jan Dinnissen

Erik Luyken

Jan Dokter

Donny Meijerink

Wim Brink

Benthuizen

Amersfoort

Wijchen

Benthuizen

Hoorn

Haaksbergen

Zwolle

TROMPETTERS: Informatie door Theo Tromp

Geslaagden op OLAT-Wandelwegen:

Airbornepad Market Garden

62	Jo Lepoutre	Geffen	72	Mia van Nistelrooij	Nuland
63	Ria van Breda	Haren	73	Antoinet Hanegraaf	Nuland
64	Wim van de Ven	Valkenswaard	74.	Albert Dijkstra	Groningen
65	H. Veraa	Valkenswaard	75.	Constant Dedel	Baarn
66.	M. den Hartog	Spijkenisse	76	Eduard Schoonenberg	Nijmegen
67.	R. den Hartog	Spijkenisse	77.	Piet van Buul	Eindhoven 2x
68.	Sjef van Gestel	Eindhoven	78.	Doortje v.d. Akker	Eindhoven 2x
69.	Jeanne van Roosmalen	Son en Breugel	79.	Fon van Buul	Eindhoven 2x
70.	Ciel van Wichem	Eindhoven	80.	Piet van Buul	Eindhoven 3x
71	Wilma Hendriks	Valkenswaard	81	Nellie Wingers	Schajjk

Hertog Hendrikpad

474	Els Hikspoor	Heeze	476	M. Spanhak	Geldrop
475	Ben Pauw	Heeze	477	Jan van Gemert	Geldrop

AIRBORNEPAD MARKETGARDEN

Als u dit leest zijn waarschijnlijk de nieuwe overstapjes gereed over de dijk bij Driel naar Heteren. Voor de pont gaat men linksaf over de grasdijk met enkele overstapje tot bij een parkeerplaats na de stuw. Hier slaat men linksaf en net voor de dijk neemt men een grasweg onder langs de dijk tot de brug van Heteren. Hierna gaat u de brug over. Hiermee wordt de drukke dijk vermeden. Aan de overzijde, bij Doorwerth ligt een prachtige stukje route dat u zeker niet mag overslaan. De nummering van de monumenten op bladzijde 123 in de wandelgids is verwisseld.

Naast de prachtige oorkonde hebben we nu ook een mooie sticker voor de geslaagden op dit pad, verder ontvangt men een embleem en een kortingsbon voor een T-shirt.

In oktober zal weer gestart worden met gezamenlijke wandelingen over het Airbornepad, meer informatie hierover vanaf september. Verder wordt momenteel de mogelijkheid bekeken om de route te wandelen als week-wandeling zonder bagage.

GRENSLANDPAD

Vorige keer heb ik al gemeld dat het Grenslanpad verlengd is tot het schilderachtige plaatsje Thorn en dat OLAT een keurig stukje promotie heeft gekregen in deze wandelgids. We stellen nu de wandelaars in de gelegenheid om voor het traject Eersel – Thorn of Thorn – Eersel in bezit te komen van een wandelspeld,

oorkonde en wandelboekplaatje. Het bewuste traject was in ontwerp voor het Limburgpad vanaf Valkenswaard, maar werd uiteindelijk in de ontwerpfase vervangen door het Graaf van Hornepad. Stempelbrieven zijn aan te vragen bij Theo Tromp

GRAAF VAN HORNEPAD

Deze wandelgids is weer verkrijgbaar. Op de stempelbrief zijn de kleine aanpassingen in het pad verwerkt.

JONGEREN OUTDOORWEEKEND 23 t/m 25 september 2005

Naast het wandelweekend in de Ardennen zal er ook voor de jongeren een wandelweekend worden georganiseerd. Het is bedoeld voor jongeren van 11 t/m 24 jaar en er zal overnacht worden in tentjes. Ook zullen de deelnemers zelf hun potje moeten koken. Vrijdagavond zullen we in de omgeving van Eindhoven verzamelen.

Na een korte kennismaking en instructie van GPS zal men op stap gaan om de maaltijd en het kampement voor de eerste nacht te vinden. 's Avonds zal bij het kampvuur een kennismakingsronde gehouden worden. Op zaterdag zullen de mogelijkheden van het werken met kompas, kaart en GPS worden uitgelegd. Dit zal ook in de praktijk worden gebracht. Zaterdagavond staat er een dropping op het programma. Op zondag zullen we nog een aantal andere projecten in praktijk brengen, maar dat blijft nog een verrassing. De kosten voor het weekend zijn €50,-, maar als OLAT-lid ontvang je €10,- korting. Deelname staat open voor jeugdleden, maar ook voor kinderen c.q. kleinkinderen van onze leden plus hun vriendjes of vriendinnetjes.

Opgave bij: Theo Tromp of via jeugd@wandel-olat.org

GPS-WANDELEN

Sinds februari is Mariska van Poppel bij OLAT gedetacheerd voor het pilotproject GPS-wandelen. Na een instructie van Staatsbosbeheer van enkele OLAT-leden zijn we zelf begonnen om leerlingen op het Fioretti-college in Sint-Oedenrode kennis te laten maken met het systeem. Deze leerlingen maakten als eersten in Nederland kennis met de nieuwe manier van wandelen. Hierbij waren o.a. behulpzaam Joop Reichenfeld, Betsie van Mil, Annie de Lange, Marinus van Roosmalen, Kees van Vessem, Jeanne van Roosmalen en Anja van Kempen. Joop heeft in juni tevens een cursus trainer GPS-wandelen afgerond. Zelf heb ik ook nog een

sportdag op het Jeroen Bosch College in Den Bosch verzorgd en dit krijgt een vervolg op een schoolkamp van dit college in augustus. In het vervolgtraject staan in ieder geval op het programma: een webpagina met GPS-routes op de OLAT-site, een jeugdweekend en instructielessen GPS-wandelen.

OLAT-leden kunnen via de KNBLO-NL een Garmin GPS 60 aanschaffen voor €186,- (normaal €245,-) Wil men het apparaat huren dan kost dat €10,50 per maand, plus de verzendkosten. Meer weten? Neem dan contact op met het bondsbureau: Ben Heijnen, tel. 024-3655574 of per e-mail b.heijnen@knblo-nl.nl

WAT HOUDT GPS WANDELEN IN?

Om onze aarde cirkelen 24 satellieten, die de Amerikaanse Overheid in het heelal heeft gebracht. In eerste instantie bedoeld voor militaire doeleinden. Zoals het opsporen van verdwaalde militairen of zoals je zeker op televisie wel gezien hebt om kruisraketten naar hun doel te leiden. Sinds 1 mei 2000 zijn ze echter ook vrij gegeven voor civiel gebruik, dat is ook de reden dat sindsdien zo'n doorbraak is van routeplanners voor de auto, maar ook van de GPS voor recreatief gebruik. Tijdens het wadlopen gebruikt men de GPS, zo hoeft niet meer de route met staken aangeven te worden. Voordeel: na een slechte dag hoeft niet eerst weer de route verkend te worden en nieuwe staken in de grond gestopt te worden. Ook het ongecontroleerd volgen van de route wordt deels voorkomen.

De GPS die wij momenteel gebruiken kan met behulp van ontvangst van minimaal 3 satellieten onze plaats bepalen op circa 10 tot 20 meter nauwkeurig. Zodra volgend jaar ook de Europese satellieten in gebruik zijn kan deze nauwkeurigheid zelfs op lopen tot 1 à 2 meter. Je kan met een GPS zelf routes maken of wandelen en daarna kijken welk traject je nu precies gelopen hebt.

Hou er wel rekening mee dat bij een dicht bladerdek de ontvangst kan wegvallen en is hij ook niet zo nauwkeurig. Het is dus zeker niet de vervanger van de hodo-meter ofwel het loopwiel.

Maar je kunt altijd je plaats bepalen. Bij een kompas heb je in ieder geval herkenbare punten nodig om je plaats te bepalen, dit is niet nodig met de GPS, maar het is geen vervanger van de kaart. Of je moet een duurder toestel hebben, dat kaarten kan laden. Naast het geocaching, het populaire "schatzoeken" zijn er al tientallen wandelroutes van Staatsbosbeheer en andere groepen op het internet te vinden. Veel routes vindt men ook in de omgeving van de Kempen. Een prima programma om thuis routes uit te zetten van stafkaarten is het programma OziExploer, dat ook in het Nederlands verkrijgbaar is. Met dit programma kun je ingescande of digitale kaarten gebruiken om routes te maken en uit te lezen. Ik heb er goede ervaringen mee en ook uitgetoet in Luxemburg. Een goede startpagina is www.gps.pagina.nl

WANDELCLINIC GESLAAGD ?

Zaterdagochtend 18 juni werd er door OLAT in het kader van de Landelijke Nordic Walking dag een wandelclinic gehouden.

"s Morgens werd met zonnig weer de route bepijld, door Marinus van Roosmalen en Kees van Vessem, voor een wandeltocht van 7 kilometer. Verder werden de autoroutebordjes opgehangen. Op het terras werd een prachtige INFO-wand opgebouwd van de KNBLO-NL. Binnen was de inschrijftafel bemand pardon bevrouwd door Conny Nakken en Truus van Vessem. Mireille & Martin van der Velden waren aanwezig voor informatie over het Nordic Walking, Theo Beelen en Boetje Huliselan waren er voor het Sportief Wandelen. Zelf stond ik klaar voor het GPS-wandelen.

Alles was in gereedheid voor de komst van de belangstellenden. Rond tien uur kwamen er een paar, zodat we met een groepje van 6 personen aan het Nordic Walking en met vier personen aan het GPS wandelen begonnen. Na de lunch waren er nog twee sessies gepland en deze zijn ook doorgegaan. Het was gezellig onder de deelnemers en de begeleiders. Maar we hadden toch wel een grotere opkomst verwacht. Totaal waren er een 22 deelnemers. We hadden meer verdiend.

Of het door het warme weer kwam of door te weinig bekendheid weten we niet. Verschillende redacties hadden om een grotere foto gevraagd. Helaas is aan dit verzoek door afwezigheid van mij, wegens verblijf in Luxemburg, geen gehoord gegeven.

Alle deelnemers hebben een persoonlijke begeleiding gehad en waren vol lof over deze dag. En ook na afloop samen op het terras vonden we dat het concept geslaagd was. Echter de vraag bleef, waarom ontbrak het aan deelname? Toch vonden we dat dit niet bij een poging moet blijven en het idee is geopperd dat het project in het najaar

een tweede kans moet krijgen. Wij proberen de activiteit te promoten door flyers neer te leggen bij sportzaken in de omgeving van Eindhoven. De deelnemers aan de GPS-tocht, die met de GPS ook de pijlen van de wandeltocht op-haalden vonden de wandeling schitterend. Jammer dat er verder niemand gebruik van heeft gemaakt. Over het ver-volg: wanneer en hoe, zullen wij ons moeten beraden, maar u zult het vast lezen in het OLAT-Nieuws en op de website. Dank aan degenen die zich voor deze dag hebben ingezet.

NORDFOLK 100 MILES of 24 UUR PRESTATIEWANDELEN (geen KNAU-licentie nodig)

Met een mooie groep wandelaars uit België en Nederland gaan wij naar King's Lynn om daar van zaterdagmorgen 30 juli tot zondagmiddag 31 juli deel te nemen aan de Nordfolk 100 miles of de 24-uursprestatietocht. Voor de prestatietocht is geen licentie nodig, maar men kan dan ook geen Centurion worden. Deelnemers aan de 24-uursprestatietocht ontvangen wel een oorkonde met gerealiseerde tijd.

Na de geslaagde tocht van vorig jaar, en het daar behaalde succes, gaan we ook nu met een groepsreis namens OLAT om onze naam in Engeland weer bekendheid te geven. Het succes van vorig jaar heeft er toe geleid dat dit jaar een aanzienlijk aantal deelnemers uit Engeland overkwam om deel te nemen aan ons evenement in Weert.

Verschillende deelnemers aan onze groepsreis hebben reeds te kennen gegeven dat zij tijdens de wedstrijd gebruik willen maken van de OLAT-verzorgingpost die wij daar zullen inrichten.

Momenteel zijn nog 2 plaatsen beschikbaar voor deze groepsreis, wegens ziekte van de vrouw van een van de oorspronkelijke deelnemers. De reis zal plaatsvinden van 28 juli t.m.1 augustus. OLAT-leden betalen €225,- voor de overtocht, logies op 2 persoonskamer en Engels ontbijt. In de nacht van zaterdag op zondag is er geen logies. Niet OLAT-leden betalen €15,- extra.

Opstapplaatsen: Weert – Turnhout – Breda - Afslag Gent

Donderdagochtend vertrekken we en reizen daarna om 14.00 uur vanaf Calais via de Kanaaltunnel naar Engeland.

In Cambridge maken we een tussenstop voor een maaltijd en brengen een bezoek aan de stad. Daarna reizen we door naar King's Lynn. Hier overnachten we op 2 persoonskamers

Vrijdag brengen we een bezoek aan het historische centrum en het kasteel van King's Lynn. Ook zullen wij daar kennismaken met de organisatie en enkele Engelse deelnemers.

Zaterdag en zondag worden geheel besteed aan de 100 Engelse mijl-wedstrijd en de 24-uursprestatietocht. Gedurende het evenement zullen wij de deelnemers naar behoren verzorgen.

Na de wedstrijd, op zondagmiddag, zorgen we dat iedereen weer op zijn/haar overnachtingsadres komt.

Maandag vertrekken we na het ontbijt richting Folkestone en reizen via de kanaaltunnel terug naar het vasteland. Aankomst in Calais omstreeks 16.00 uur.

Inbegrepen in deze reis zijn: het vervoer vanaf de opstapplaatsen, verzorging tijdens de wedstrijd, reiskosten voor doortocht via de tunnel, 3 overnachtingen op basis van logies en een Engels ontbijt.

Ook niet wandelaars zijn welkom. Houd er wel rekening mee dat er voor de nacht van zaterdag op zondag geen hotelovernachting is gereserveerd. Verwacht wordt dat u dan stand-by bent bij de verzorging van dit evenement.

Opgave z.s.m. bij 100EM@wandel-olat.org

IN DE SCHIJNWERPER

Auteur: Mirjam Kies

Ben Duin en Sjef Koolen terug van voettocht naar Rome

“Na zo’n reis ben je helemaal los”

Vele wegen leiden naar Rome, maar helaas zijn het in Italië vooral snelwegen, zo hebben Sjef Koolen en Ben Duin ondervonden. Dit was het enige minpunt van hun voetreis naar Vaticaanstad – voor beiden een oude droom die zij samen konden verwezenlijken na een arbeidzaam leven van ruim een halve eeuw.

Op 31 mei zette het duo weer voet op Nederlandse bodem, na een pelgrimage van zo’n 2100 kilometer die hen in twee maanden door België, Luxemburg, Duitsland, Frankrijk, weer Duitsland, Zwitserland en Italië voerde. Een schitterende tocht, temidden van de ontluikende natuur, met bijna alle dagen mooi weer. Ben: “Na zo’n reis ben je helemaal los. Je weet niet eens de voetbaluitslagen!”

Sjef was in 1957 al eens in Rome geweest met de Katholieke Arbeiders Jeugd en had zich toen voorgenomen om ooit terug te gaan, als pelgrim. Ook Ben zocht in deze reis vooral de spirituele ervaring: “Het zat al twaalf jaar in mijn achterhoofd, maar het kwam er niet van. Totdat ik in een kerkdienst hoorde ‘zet je verlangen in beweging’. Dat was eind 2003. Daarna heb ik het plan wat laten rondzingen binnen OLAT en zo ben ik met Sjef ik contact gekomen.”

Na intensieve voorbereidingen – waarbij vanzelfsprekend ook het thuisfront betrokken was - volgde eind 2004 de vuurproef: een week lang samen wandelen om te zien of het echt klikte. Na vier dagen wisten ze het wel. De vele kilometers naar Rome zijn dan ook in goede harmonie afgelegd. Of zoals Sjefs vrouw Tini zegt: “Het zijn twee heerlijke tegenpolen die elkaar goed aanvullen.”

Ben 'deed' de kaarten en Sjef bepaalde het tempo. "Ik had wel centurions gelopen, maar dit is iets compleet anders. En Sjef is een ervaren lange-afstandslouper", zegt Ben. Het was ook Sjef z'n idee om in het voorjaar te gaan, omdat de natuur dan op z'n mooist is. "Toen we vertrokken kwam het koren net op, en daar stond alles hoog." In de bergen werd witte bloesempracht afgewisseld met de laatste sneeuwtoppities. Soms liepen ze dagenlang door velden vol klaprozen; een onvergetelijk beeld.

Dagelijks legde het duo 35 tot 40 kilometer af, zonder onderbreking. Ze gingen dan ook elke avond met de kippen op stok. "Zelf ben ik een avondmens", vertelt Ben, "maar zo hadden we geen rustdagen nodig. Dat is een stuk ervaring van Sjef." Ook goed eten was belangrijk. "We aten altijd veel meer dan we gewend waren, dat had je echt nodig." Sjef laat foto's zien van een Italiaanse matrone die spontaan een uitgebreide maaltijd voor hen ging koken nadat ze beleefd hadden gevraagd of ze op een bankje mochten picknicken.

In tegenstelling tot de route naar Compostela, die grotendeels vastligt en goed is bewegwijzerd, is het naar Rome nogal behelpen om op koers te blijven. Ongeschikte wegenkaarten, gesloten VVV's en veel onvindbare paadjes, met name in Italië: "Alle bewegwijzering leidt daar naar de autobaan. Ook voor wandelaars. En een vluchtstrook is er niet." Vlakbij Rome werd het langsrazende verkeer Sjef en Ben te machtig, en namen ze hun toevlucht tot de trein teneinde heelhuids de Sint Pieter te bereiken.

Een ander groot verschil met Compostela is, dat je onderweg nauwelijks mede-pelgrims treft. Waar ze ook sliepen, meestal waren Sjef en Ben de enigen. "Het leeft niet in Italië", constateert het tweetal. Zelfs in Rome zagen ze maar weinig mensen met een rugzak. Ook merkten Sjef en Ben al snel dat ze beter in een jeugdherberg of auberge konden slapen dan in kloosters. "Die vragen tegenwoordig enorm veel geld. Soms wel vijftig euro! In sommige kloosters waren we zelfs helemaal niet welkom." Dat Ben een aanbevelingsbrief bij zich droeg van de Orde van Wittermocht niet baten.

Kamperen hadden ze geen van tweeën gewild. "Niet de *ermoei* van een tentje", zegt Sjef, die wat slaapcomfort betreft geen al te beste herinneringen bewaart aan zijn Compostela-reis van vijf jaar terug. Bovendien loopt het een stuk plezieriger met een bekpakking van nog geen tien kilo de man.

Na Assisi – "In twee uur erin en eruit. Veel te druk! Maar we hebben 't gezien, dat is het voornaamste" – begon het aftellen. In Rome werd het tweetal opgewacht door hun vrouwen, die al die tijd telefonisch op de hoogte waren ge-

houden van hun vorderingen. "Zo konden we het mooi afsluiten", zegt Sjef. Het weerzien kreeg een bijzonder tintje: "We hadden afgesproken op het Pietersplein. Meteen erna barstte er een enorm onweer los."

Dat er inmiddels een andere paus was dan bij hun vertrek hadden ze al gehoord. "We hebben hem niet gezien, want hij was er niet. Maar we hebben wel de Sint Pieter bezocht. En het graf van de vorige paus."

Nu ze weer thuis zijn - Sjef in Nederweert-Eind en Ben in Nijmegen - begint het terugkijken op de reis van hun leven. "Het onderweg zijn, daar blijf je altijd mee bezig", zegt Sjef. Hij heeft een dagboek bijgehouden en wil dat nog uitwerken. Verder heeft hij 120 foto's gemaakt - niet teveel en niet te weinig vindt hij zelf. Ben heeft bewust alleen kleine notities gemaakt. Als hij die leest, ontvouwen de herinneringen zich vanzelf.

FOTO:

Ben Duin is achteraf blij dat hij een wandelstok heeft aangeschaft want die was in de bergen onmisbaar. Sjef Koolen heeft zijn lange stok zelf gemaakt van elzenhout. De stok is eerder mee geweest naar Compostela. (De foto is genomen in Luxemburg).

Rondje Texel, mei 2005.

Klaas Bakker

Zaterdagmorgen 21 mei 06.30 uur vertrekt de eerste veerboot vanuit Den Helder naar Texel. Op deze boot kunnen we inschrijven voor een dagwandeling rond het eiland Texel.

Met z'n drieën zijn wij uit Brabant hier naartoe gereisd: Hans de Vries, onze chauffeur, Wim van Gemert en ik. Gelukkig had Hans onderweg de radio aan en hoorden we op de nieuwsberichten dat de A2 bij Everdingen geheel was afgesloten. Nu konden we nog besluiten om via een omweg over Gorinchem naar Utrecht en zo over een rustige A2 terug te koersen richting Amsterdam.

Het Rondje Texel wordt ieder jaar gewandeld, maar steeds op een ander tijdstip gedurende de zomermaanden. De datum is afhankelijk van het tijdstip waarop eb en vloed op de bewuste zaterdagmorgen omstreeks 11.00 uur samenvallen en wij wandelaars op het strand de Sluftergeul via een gammel, voor deze gelegenheid tijdelijk brugske kunnen oversteken. Volgend jaar b.v. wordt deze tocht gehouden op zaterdag 8 juli.

Het eerste gedeelte van 17 km dat langs het strand loopt is 'zwaar', er ligt veel schuim en we zakken voortdurend weg in het zachte zand. Het maakte weinig uit waar je wandelde: langs de vloedlijn of iets hoger op het strand, overal was het 'knudde'.

Na de rust bij strandpaviljoen 'Beachcafé De Buren' gaat het beter. Er ligt nog wel veel schuim, maar we zakken niet meer zover weg. Het strand is hier breed en hard. Op onze tocht zien we veel aalscholvers die hier ergens achter de duinen een kolonie hebben. Er staat wind, maar niet veel en we hebben haar nu in de rug. De temperatuur ligt rond de 15 graden, net voldoende

om in korte broek te wandelen. Af en toe schijnt de zon, maar later blijft het geheel bewolkt en somber. Je denkt dan: dat zal wel op regen uit draaien! Maar 15 minuten later zie je dan weer een stukje blauwe lucht tussen de wolken; het weer verandert hier erg snel.

Na 24 km zijn we bij de Sluftergeul en hier is inderdaad de gammele brug gemonteerd, die de 299 wandelaars in staat stelt om de overkant met droge voeten te bereiken. Het noordelijkste puntje van Texel bereiken we rond 12.00 uur, dat ligt bij de vuurtoren op 31 km. Hier rusten wij in het 'Torenrestaurant' en slaan nieuwe energie in voor de terugweg langs de waddenkust. Daar verwachten we een harde tegenwind, maar dat valt mee; we wandelen gedeeltelijk in de luwte van de waddendijk.

Er is ook meer zon. De organiserende vereniging 'Het Gouden Boltje' heeft hier 5 kleine verzorgingsposten ingericht.

De meeste wandelaars vinden het strandgedeelte van deze tocht het mooiste, maar hier langs de wadden is veel meer verscheidenheid en afwisseling. Op een gegeven moment zie je de vloed aankomen vanuit het Marsdiep. En overal veel schapen(stront) met uitgewaaiden stukken vacht en kale plekken. Dat is vooral het geval bij de schapen die op de dijken grazen.

Dan komt Oudeschild in zicht, waar we langs de haven wandelen. Op zaterdag liggen hier veel vissersschepen afgemeerd. Nu is het nog 9 km naar de finish die niet ver ligt van de veerhaven waar we vanmorgen begonnen zijn aan deze prachtige rondwandeling om Texel.

Extreme 60ste Amsterdam-Leeuwarden, 18 op 19 juni 2005.

Door: Klaas Bakker

In de week voorafgaande aan deze tocht wordt er al rekening mee gehouden dat er een zware tocht te wachten staat, dus op tijd naar bed en niet te veel gekke dingen meer doen. Op zaterdagmorgen is het vroeg opstaan en voor zondagavond zie je je bed niet meer terug.

Er zijn heel wat deelnemers voor deze jubileumeditie naar Amsterdam gekomen. Onder hen veel bekenden, maar gelukkig ook ieder jaar weer nieuwe gezichten, die voor het eerst aan deze tocht beginnen.

Zaterdagmorgen gaan we om 10.30 uur met iets meer dan 80 deelnemers op stap. Van de ene op de andere dag is het tropisch warm. Op het moment dat we starten komt ook meteen de zon in volle glorie tevoorschijn en op enkele uurtjes na tijdens de korte nacht raken wij die ook niet meer kwijt. Ons lichaam is nog niet op de hitte ingesteld en het vormt een extra belasting tijdens deze tocht die 150 km zal duren.

Eerst verdwijnen we in Het Twiske, een prachtig natuurgebied tussen Zaandam en Purmerend. Vandaag zijn de bermen gemaaid en we zien niets meer van de vele veldbloemen die hier in het voorjaar overvloedig groeien en bloeien.

In Beets is na 30 km een binnenrust. Een wagenrust hebben we dan al gehad. Dit is de eerste van in totaal

vijf café-rusten op weg naar Leeuwarden. Op deze binnenrust kunnen wij kiezen uit: brood, melk, of karnemelk aangeboden door de organiserende vereniging s.v. De LAT. Voor een andere smaak hebben we een consumptiebon gekregen.

Ongetwijfeld is de verzorging onderweg nu stukken beter dan in de eerste jaren vlak na de tweede wereldoorlog. In 1946 was de eerste editie van deze lange-afstandwandeltocht en toen lagen Amsterdam en Leeuwarden ook al 150 km van elkaar verwijderd.

We vervolgen de route richting Hoorn, dwars door West-Friesland en nemen de kortste weg naar Opperdoes, onder de rook van Medemblik. Hier is de tweede binnenrust en er staat een stevige pasta-maaltijd voor ons klaar.

Hierna volgt de Wieringermeer en tegen middernacht zijn we in Den Oever.

De eerste 80 kilometers zitten er dan op. Ik zou dit het einde van het voorspel willen noemen. Tot hiertoe werd in groepsverband gewandeld met een tempo van 7 km/u. Dit geeft ook de gelegenheid om met deze en gene wat bij te praten.

Maar dan gaan de remmen los en kunnen wij ons uitleven, en dat begint op de Afsluitdijk.

Nu eerst even de rust. De schoenen gaan uit, de voeten hebben even de ruimte nodig. We kunnen hier kiezen uit twee soorten soep, en veel wandelaars vullen dat aan met: appelgebak, koffie of cola. Ondertussen hebben zich ook de eerste uitvallers gemeld. In Beets waren dat er drie en in Opperdoes, na 60 km, nog eens tien; misschien te zwaar getafeld! Deze uitvallers kunnen nog net met het openbaar vervoer naar huis.

In Den Oever stoppen nog eens twee deelnemers en uiteindelijk zullen zeventien wandelaars de eindstreep niet halen. Hoofdzakelijk komt dit door de snelle wisseling van de temperatuur, maar ook omdat mensen hebben ingeschreven vanwege het jubileum terwijl ze nog niet klaar waren voor deze uitdaging.

Om precies 01.00 uur vertrekken we. Na Den Oever volgt de Afsluitdijk en kun je niet meer verdwalen. Het tempo is dan ook vrij. Meestal staat hier een Z.W.- of N.W.-wind en wandelen we in de beschutting van de waddendijk. Nu is de wind Z.O. en komt over het IJsselmeer. Dat geeft een aangename verkoeling. Om nog even op dat niet kunnen verdwalen terug te komen, het is nog niet zoveel jaren geleden dat iemand na een hazenslaapje terug wandelde naar Den Oever. Gelukkig was hij niet de laatste deelnemer in het veld en werd hij onder zachte dwang meegenomen richting Friesland.

Als je deze dijk een paar keer hebt gewandeld, vind je op andere wandeltochten de langste wegen nog niet lang! Op de dijk hebben we drie wagenrusten, de eerste bij het monument, de tweede op het voormalige werk-

eiland Breezand en de laatste net na de uitwaterings-sluizen nog net op de dijk, maar al wel in de provincie Friesland.

Hier krijgen we warme vla en limonade en daarmee overbruggen we een stuk van 5½ km tot de caférust in Zürich. Inmiddels is het bijna 06.30 uur. Op deze rust-post eten veel wandelaars een uitsmijter, drinken 'koffie met', of nemen iets anders om met een goede bodem de nog bijna 40 kilometers door te komen.

Hans de Vries is hier ook en samen zullen we de laatste loodjes delen.

Het belooft vandaag warm te worden. We kunnen nu twee dingen doen: snel naar de finish en proberen een goeie tijd te maken, maar we zijn al een uur achter op het schema, of langzaam naar de eindstreep kuieren en genieten van het stille Friese landschap. Dat laatste is het geworden. (Volgens Hans een nieuw record: 37 km in 7½ uur!)

Er zijn hier ook talrijke schaduwrijke plekjes, maar als je die het hardst nodig hebt zijn ze in geen kilometers te vinden. Je wandelt dan in de volle zon, langs een brede 'sloot' met veel riet, dat ook nog net dat laatste briesje tegenhoudt waar je zo naar verlangt.

Door ons langzame tempo wordt er ook niet veel zweet geproduceerd, bovendien is het prettig voor je voeten merk ik, en hoe warmer het wordt hoe schaarser zijn de Friese struise blonde boerendochters gekleed die ons zo af en toe op de fiets passeren!

In Franeker is de laatste binnenrust. We mogen even weg uit de felle zon.

Dan weer naar buiten en lekker langzaam verder richting Leeuwarden. We worden ingehaald door diverse wandelaars uit de achterhoede onder het motto: er op en er over! Normaal zie je ze nog wel eens op het 80 km-punt, maar daarna helemaal niet meer.

Met nog enkele verzorgingspunten bij wagenrusten bereiken we uiteindelijk toch Leeuwarden.

We hebben hiermee een prachtige wandeltocht voltooid en beleefd met wat extra uren aan wandelplezier.

OLAT was in dit wandelgezelschap met zes mannen en twee vrouwen prima vertegenwoordigd.

Het was zwaar, soms heel zwaar. Het kostte mij dit jaar veel meer energie dan andere jaren, maar ik vind het nog steeds de moeite waard.

Als extraatje kregen de wandelaars die de tocht uitliepen een jubileumcadeau: een flessenopener en brievenopener ineen!

Daarna zijn we naar huis terug gekeerd om uit te rusten tot de volgende tocht zich aandient!

Kennedymars Rijsbergen

Door: Henri Floor en Coos Verburg

www.henrifloor.nl

Op zaterdag 18 juni 2005 werd vanuit Rijsbergen een Kennedymars (80 km) georganiseerd. De start was om 0.00 uur precies.

Oorspronkelijk hadden we het plan om met het openbaar vervoer naar Rijsbergen te reizen. Maar omdat de treinen niet reden besloten we met de auto te gaan. Dat ging trouwens ook tweemaal zo snel. Na een reis van vijf kwartier kwamen we rond kwart voor tien aan bij de start. Hier hoorden we dat we de auto op een halve kilometer van de start moesten zetten omdat de plaats was afgesloten vanwege andere activiteiten. Bij het inschrijven kregen we een zaklampje dat later zeer goed van pas zou komen op donkere trajecten.

In de startlocatie waren kaarten opgehangen waar de drie verschillende lussen (20, 20 en 40 km) op waren ingetekend. Maar er was niet aangegeven in welke richting we zouden lopen. Toen we hier navraag naar deden bij de inschrijftafel werden we doorverwezen naar Anita, die toevallig vlakbij de kaarten stond, en er alles vanaf zou weten. We spraken Anita daarop aan, maar ze bleek er toch niet alles van af te weten.

Na de start verlieten we Rijsbergen in westelijke richting en volgden de Pannenhoefse baan. Voor bosgebied Pannenhoef sloegen we af in zuidelijke richting. We zetten nu koers naar buurtschap Raamberg gevolgd door buurtschap Luitert.

Buurtschap Raamberg ligt in het buitengebied tussen Zundert en Rijsbergen, en bestaat uit 75 huizen aan 8 straten.

Daarop werd de eerste wagenrust bereikt op 6,4 km. We dronken hier wel 6 bekertjes limonade, zulk dorstig weer was het.

We vervolgden ons pad en staken de Moersloot over. We bereikten het plaatsje Klein-Zundert. De weg was hier zeer goed verlicht. We moesten zelfs wennen aan het felle licht van de lantaarnpalen. We liepen door de noordkant van Klein-Zundert om vervolgens bij boerderij Catarinadal een ruime bocht van 180 graden te maken en vervolgens dwars door het centrum te lopen. Daarna volgden we een lange weg die ons naar de N263 voerde, dat is de provinciale weg die ook door Rijsbergen loopt.

Even volgden we deze weg (Bredaseweg). Bij buurtschap Stuivezand was de tweede verzorgingspost op 12,9 km.

Hier konden we weer bouillon, water en limonade krijgen. Daarnaast ook nog een appel, een mandarijn en dropjes.

Door de organisatie werden de startnummers van de deelnemers doorgebeld. Er kwam een bericht terug met de vraag: "is die man met de stokken er al". Ik voelde me aangesproken en meldde me meteen.

We vervolgden onze weg nog even parallel aan de N263 en sloegen toen af over de Bakkenbrugstraat. We staken een riviertje over, Aa of Weerij's genaamd. Deze Bakkenbrugstraat, die overgaat in de Breedschotsestraat was wel 3½ km lang.

We bereikten daarop buurtschap Breedschot. We bevonden ons hier hemelsbreed op een afstand van 1200 meter van de start/finish. Maar omdat de eerste lus van 20 km nog niet gehaald was, zetten we nu koers naar buurtschap Kaarschot. Hier sloegen we bij een fraai kruisje/kapelletje af. Even wilden we ernaar kijken, maar meteen daarop besloten we toch weer door te lopen. Er liepen nog mensen voor ons. En zolang er men-

sen voor ons liepen hoefden we ons minder in te spannen om uit te kijken naar de afslagen.

Het parkoers was gepijld met grote rechthoekige borden met daarop de tekst Kennedymars. Verder stond er een lange rode reflecterende streep op de borden met aan de uiterste zijkant een klein pijltje. Wat ons betreft mag de pijn zelf wel wat groter zijn.

We staken opnieuw de Aa of Weerij's over. Meteen daarop bereikten we de bebouwde kom van Rijsbergen en spoedig daarop werd startlokaal 'Harmoniezaal' bereikt. De afgelegde afstand bedroeg 20,3 km. We kregen een stempel op onze startkaart.

We konden hier belegde boterhammen krijgen. Daarnaast weer bouillon, water of limonade.

Als één van de laatste wandelaars vertrokken we om vijf minuten over vier. We verlieten Rijsbergen nu in zuidoostelijke richting. Evenals bij de eerste lus van 20 km liepen we door de hoofdstraat van Rijsbergen. Het begon al een beetje licht te worden. Daardoor konden we het fraaie oude gemeentehuis beter bewonderen.

We kwamen nu door buurtschap Tiggelt. Daarop werd de wandelrichting verlegd naar noordwest tot noord. We kwamen opnieuw op de Pannenhoefsebaan uit. Voor bosgebied Pannenhoef sloegen we nu af in noordelijke richting.

De naam Van Tichelt verwijst naar de oude heerlijkheid (tegenwoordig buurtschap) Tichelt bij Rijsbergen. Tichelt behoorde met Kaarschot, Breedschot, Oekel en Hazeldonk tot een heerlijkheid die een achterleen (leen uit de tweede hand) was van de Heeren van Breda. Tichelt is vermoedelijk afgeleid van "Tichel-ood", "het goed bij 't afgodbeeld", vermoedelijk in verband te brengen met de altaarsteen die in 1812 op "den Tichelakker" werd gevonden.

Daarop werd de derde wagenrust bereikt op 26,8 km. We vervolgden ons pad en bereikten de N637 (Etten Leur-Rijsbergen). Nu zetten we koers naar buurtschap Hellegat.

Het ging niet goed met ons. Eerst dachten we er over om het verder op 40 km voor gezien te houden, hoe jammer dit ook zou zijn. Maar de wetenschap dat het een warme dag zou worden (28 graden), dat er veel door open gebied zou worden gelopen en het parkoers voor 99% verhard is (voor ons is dit een grotere aanslag op onze voeten) besloten we om te stoppen. Wel liepen we nog door tot de vierde verzorgingspost op 33,6 km. Daarbij kwamen we nog over de Hoge Bremberg. Aan deze weg staan opvallend veel boerenmonumenten, zogenaamde langgevel-boerderijen. Er was op deze verzorgingspost nog een andere wandelaar die ook stopte. En op de derde wagenrust waren ook al drie wandelaars uitgevallen zodat het aantal uitvallers na 33,6 km op 5 lag.

We werden met een auto van de organisatie naar de finish gebracht. Toen we zeiden dat onze auto op een halve km van de start stond bood de dame, die ons terugbracht, aan om ons nog naar de auto te brengen. Dat namen we in

dank aan. Maar eerst haalden we bij de finish nog een stempeltje voor ons wandelboekje, uiteraard stond hier de beeltenis op van wijlen president John F. Kennedy. Ook kregen we een sticker met dezelfde afbeelding.

Het was een goed georganiseerde tocht met om de zeven km een verzorgingspost. De overige verzorgingsposten lagen op 44,7 km, 53 km, 59,2 km, 71,5 km, 75,8 km. Er waren nog grote rusten op 40 en 64 km.

De tweede 40 km voerde door de buurtschappen Breedschot, Klein Oekel, Oekel, langs de Laarse Heide en de buurtschappen Waaienberg en Wildert. Bij de Krochten was de afstand naar België slechts 350 meter. Verder door de buurtschappen Maalbergen en De Lent, Wernhout. Opnieuw door buurtschappen en wel Weimeren, Ostaaijen, Walsteyn en Moeren, langs bosgebied De Moeren, door bosgebied De Pannenhoef, door buurtschap Tiggelt en tenslotte Rijsbergen.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (17)

Beschouwing door Christiaan Koehler

Tegenover de Hanskühnenburg¹ in de Harz ligt een weelderig begroeide bergrug, die vanuit Riefensbeek uitstekend te bewandelen is. Met uitzondering van de aanloop zijn de paden minder steil en redelijk beschut. De Topo-Karte 4227 - 1 : 25.000, met als hoofddoel het plaatsje Buntenbock, biedt mogelijkheden te over voor tal van fraaie dagvullende rondwandelingen.

Voor zo'n tocht kiezen we route 10P, die ons na een uurtje langs de zgn. Helenenblick (+559m) leidt, een plek, die zijn benaming alle eer aan doet. Over de boomtoppen heen ontvouwt zich een onbelemmerd, kleurrijk en ver reikend panorama. Op het uiterste puntje van de tegenoverliggende berg triomfeert in het zonnetje de Hanskühnenburg. Op de kam steken de schaarse bomen in het Hochmoor ragfijn af tegen de horizon; het zou een pentekening van Jo Spier kunnen zijn. Als ergens een verrekijker tot zijn recht komt dan is het daar!

De steenslagpaden zijn van uitstekende kwaliteit en voeren ons geleidelijk naar het hoogste punt op +597m, aangeduid met de komische naam Buntenböcker Bahnhof. Waar de naam vandaan

stationnetje weg heeft.

Vandaar zet een langzame daling richting Buntenbock in. Van boven gezien stelt het plaatsje maar weinig voor en geeft bij

komt is een raadsel want van z'n levensdagen is er géén trein geweest en zal er ook nooit komen. Er staat wel een stevige schuilhut, die echter niets van een

¹ Zie: Wandelen en wat ik zoal tegenkom nr. 14é

FOTOVERSLAG

24 uren wandeltocht voor het Ronald Mc Donald kinderfonds
vrijdag 27 mei 2005
RCN de Jagerstee te Epe
Door Joop Reichenfeld.

Na een jaar middellange afstanden te hebben gewandeld, begon ik dit jaar met lange afstanden wandelen. Ik heb de Bossche 100, een andere 100 km-tocht en 5 Kennedymarsen gedaan, dus het wordt tijd voor een nieuwe uitdaging (ik wist nog niet dat het die vrijdag tropisch warm zou worden.)

Dit keer ging het niet om de afstand, maar om het 24 uur proberen vol te houden. Eerst zoek ik sponsors. Men kon mij per uur en voor een vast bedrag sponsoren en dat deden er velen.

Via de A50 ben je snel van 's-Hertogenbosch in Epe, maar om de Jagerstee te vinden reed ik drie keer Epe in en weer uit. Telefonische hulp bood uitkomst. Op de camping zet ik mijn tent op, eet wat en meld me aan voor de wandeltocht. Ik krijg een routebeschrijving, T-shirt en een deelnemerskaart. Na een af en toe onderbroken nachtrust op een smal luchtbed ging ik met goede moed naar de kantine voor instructies en dan:

De start: klokslag tien uur ging de slagboom open en de 130 (voor mij allemaal onbekende) wandelaars gaan op pad. Eerst een grote ronde van 42 km. De wandelaars hebben een wit T-shirt aan en de begeleiders een oranje, zo was iedereen op afstand goed herkenbaar.

Veel auto's met begeleiding houden ons in de gaten. Hoe doen we het in deze tropische hitte en loop je nog wel de juiste route.

binnenkomst een bijna unheimische indruk. Géén mens te zien, géén mens op straat, géén winkels en het dorpscafé gesloten. We gaan op zoek. In een restaurantje 'Am Kurpark' brandt licht. Op belgelui komt de eigenares naar buiten: de bakker is in aantocht!

'Essen?' vraagt ze in het gat van de deur, 'Es gibt heute Spiegeleier mit Spinat, aber Kaffe ist auch schnell gekocht'.

Moeiteloos maakt zij heerlijke verse koffie, zet er een verrukkelijke zelf gebakken chocotaart naast en trakteert ons ongevraagd op verhalen over Twentenaren, die slechts voor één nacht kwamen maar twee weken bleven en sindsdien geen jaar meer overslaan. De overige verhalen zijn we maar vergeten.

Buntenbock is van oorsprong een mijnwerkers- en regenten-nederzetting en blijkt beduidend groter te zijn dan het zich liet aanzien. Het telt nogal wat hotels en vakantiehuizen aan de idyllisch gelegen visrijke meren.

Het wemelt er van slingerende wandelpaden en zitjes aan het water. Begaanbare dammetjes verbinden de meren met elkaar.

Een toeristische wandelgids begint met de volgende aanmoediging:

'Ältere Mensche und solche, die sich langsam ans Wandern und der Höhe gewöhnen wollen, sind eingeladen loszumarschieren!'

Vervolgens worden wat tochtjes van hooguit 2 uur opgesomd, waarbij een beschrijving van restaurantjes en winkeltjes langs de routes uiteraard niet wordt vergeten.

Wij zetten onze tocht voort langs de uitgestrekte plassen, die een eeuw geleden met handkracht zijn ontstaan, om gebruikmakend van hoogteverschillen, het ingedamde water door goten te leiden voor het transport van het ter plekke gewonnen erts. In de Harz was de ertswinning immers een belangrijke bestaansbron. Op grond van 'majestätische Königsrechte' verleenden regenten toestemming voor de ertswinning en het gebruik van dit omvangrijke waterstelsel. Nu vormen zij een eldorado van rust en ruimte tussen de naaldhoutbossen. Zodra je 10 stappen in het bos hebt gezet is het uit met het mensdom. In die omgeving ontmoeten we vandaag geen mens meer.

Het dorp grenst aan de Pixheierhöhe, een uitgestrekte boomloze bult, die uit het water van de Bärenbrucher Teich oprijst. Op het topje krijg je de kans het gehele gebied te overzien en om plannen te maken voor een onbekommerde rondwandeling langs dit merencomplex, waarbij de dammetjes goed van pas komen. We benutten dan ook deze plek om onze vervolgroute langs het water uit te stippelen.

Na dat rondje wordt het zo zoetjesaan wel tijd voor de terugtocht. We maken er een verrassing van en laten daarbij de kaart met rust. Met de kompasnaald op het zuidoosten gericht, stroomafwaartse beekjes en hellende paadjes volgend, komen we uit in de buurt van ons beginpunt.

Voor wie in de buurt opvallende bouwwerken zou willen bezoeken wordt aangeraden naar Claustal te gaan voor een bezichtiging van de St. Salvatoris Kirche. In 1642 hebben mijnwerkers deze grauwe kolos uit hout opgetrokken. Het is een verrassend bouwwerk, simpel en volgens het degelijke mijnwerkersprincipe voor de eeuwigheid geconstrueerd. Een duidelijk voorbeeld is de gebogen trap naar de preekstoel. Gietijzeren treden zijn met smeedijzeren profielen samen geklonken alsof het een brugconstructie gold. In de zijbeuken zijn

Het eerste stuk loop ik in mijn eentje in een aardig tempo. De voorste drie kan ik echter niet bijhouden. Ik zie de afstand tussen hen en mij steeds groter worden.

Ik mis de pont over de IJssel, dus neem ik maar een korte rust bij de eerste pauzeplek. Mijn voeten kunnen even luchten en dan ga ik weer verder.

Toch nog kom ik bij de voorste drie. Met z'n vieren lopen we naar de volgende rust. Veel praten we niet, het is veel te warm en veel water heb ik niet bij me. Een cola koop ik in Wapenveld en dan komt eindelijk de begeleiding met water.

Eindelijk een beetje schaduw. Jammer dat de route bijna alleen over asfalt gaat, terwijl er zoveel mooie bospaden zijn.

Na een tweede rust weer met z'n vieren verder, later blijken er twee uit te vallen.

tot nokhoogte maar liefst drie gaanderijen aangebracht, sommige zelfs voorzien van ramen. Daarin moeten minstens de helft van de 2000 zitplaatsen zijn te vinden. Achter het altaar is een soort stoffig, rommelig magazijn met onduidelijke beeldengroepen.

En als je nu toch op de culturele toer bent waarom dan ook niet

even naar Hahnenklee om de prachtige houten Staafkerk te bewonderen.

Dit indrukwekkende bouwwerk ontleent zijn naam aan 12 houten staven, die de grondconstructie vormen. Er zijn

uitsluitend een sponning- en groefverbindingen toegepast; er is nergens gespijkerd. De dakvorm is ontleend aan de kiel van het vikingschip.

Oorstrelende orgelklanken houden je in de greep.

Wordt vervolgd.

REIS NAAR DE VIERDAAGSE VAN CHANTONNAY, MET ALS TOETJE DE COTE D'OPALE

Door: Peter van de Ven

Op Woensdag 4 mei vertrokken we vanuit station Breda-Prinsenbeek met een busje en een personenauto naar Frankrijk. De GSM kwam meteen van pas, want zo kon ik aan Ben doorgeven dat ik door het uitvallen van een stoptrein een half uur te laat kwam. Had die meneer in Utrecht ook maar zo'n apparaatje meegenomen, nu kon Trans-World hem niet vinden, en hij is daarom noodgedwongen in Nederland achtergebleven.

Er moest vandaag veel gereden worden (800 km.) en de reis duurde nog langer, omdat de richtingaanwijzers in Noord-Frankrijk moeilijk te vinden zijn. Net voor de grens raakten we van de autobaan af, en werden door een mobiele douane tegengehouden. Wandelaars zien er heel anders uit dan drugkoeriers, daarom liet men ons ook weer snel gaan!

Ook zijn we wel 10x een tolpoortje gepasseerd, 1x werden bij een automaat allerlei pasjes niet geaccepteerd, en toen klonk er een stem als die van Bemelmans bij een sketchje van Toon Hermans, maar intussen was het probleem al opgelost.

's-Avonds voor het donker werd rond 9 uur arriveerden we op ons overnachtingsadres, La Cour de Thibeuf, op 10 km. van Chantonnay.

Jeudi (=donderdag) 5 mei, de eerste wandeldag. Van ons groepje waren John Verhoeven (was er in 2002, La Palma, ook bij) en ik de enige 42 km-lopers. Ben bracht ons 's-morgens om half zeven naar de start. Hij had, ondanks het feit dat hij alles in Nederland al geregeld had, veel werk om de startkaarten te krijgen. We kregen een katoenen tasje met proviand en werden met bussen naar het startpunt gebracht enkele kilometers buiten Chantonnay. Arie van Veen was ook van de partij, die was een heel stuk opgeknapt van een ongeluk, dat hem in september vorig jaar onaangenaam

vrijdag 17.00

Een prachtig gebied de bossen bij Epe, ook veel heide. Twee wandelaars halen ons in en ik loop verder in mijn eigen tempo, zodat ik als vijfde binnenkom.

vrijdag 18.00 u

De grote ronde heb ik gehad en ik spoel het zand en zweet met koud water van me af. Ik geniet van een welverdiend 'diner': jus d'orange, tomatensoep en broodjes kaas. Een EHBO'er prikt twee blaren op mijn hielen door en plakt het geheel af. De eerste stappen zijn nog pijnlijker dan ervoor. Toch ga ik verder.

vrijdag 19.00

Het eerste rondje van ruim 10 km door landgoed Tongeren langs mooi bloeiende rododendrons.

vrijdag 20.00

Het is nog steeds warm en ik voel de benauwdheid in mijn longen. Ik hoop dat het snel afkoelt.

verrast had.

Het eerste stuk was een beetje saai, veel wijde blik en weinig hoogteverschil. De temperatuur werkte ook niet mee, 14 graden, en het was bewolkt en winderig. Na 14 km. kwam de zon door en dat scheelde meteen 6 graden.

We liepen door een bosgebied in de vallei van de Lay. Er was daar in de bermen al een behoorlijke vegetatie, o.a. fluitenkruid en orchideeën. Er was ook een kleine waterval in de rivier.

Het eerste dorp, Puymaufrais, waren we gepasseerd. Dit stond model voor veel dorpen in dit kanton, veel leegstaande huizen, en veel woningen die zijn omgebouwd tot vakantiehuisjes.

De grote rust was op een grasveld, en daar vlakbij was een boerenmarkt met knollen (paarden) en producten van het land. Ook tapte men er bier, dat zou tijdens deze Vierdaagse niet vaak meer gebeuren! Het landschap deed mij aan Zuid-Limburg denken, o.a. holle wegen, en een paar keer flink klimmen en dalen. Ook weer

een aparte boom gezien, de mediterrane parasolspar.

Na 30 km liepen we weer langs de Lay, een vlak stuk. Toen kwamen we bij een apart bouwwerk, drie watertorens van 51 meter hoogte, die een Siamese drieling vormden omdat ze aan de boven-

kant met elkaar verbonden waren. Of dit nog ooit een historisch bouwwerk zal worden valt te betwijfelen, want er stonden dranghekken langs, die passanten moesten beschermen tegen vallend gesteente.

De laatste 7 km daalden we af door een bos. We waren om half vijf binnen en hadden het idee dat de totale afstand

aanzienlijk meer was dan 42.

Vendredi (=vrijdag) 6 mei, de tweede wandeldag. In de bus naar de start vroeg ik aan andere Nederlanders of zij van de groep van Bavelaar waren, dit wekte enige hilariteit op, want de organisator

Het tweede rondje van ruim 10 kilometer, de route is inmiddels bekend.

Af en toe haal ik wandelaars in. Ze vragen waarom ik zo hard loop, maar ik loop gewoon in een lekker tempo. Van langzamer lopen wordt ik alleen maar vermoeider.

Na elk rondje kom ik terug op de Jagerstee. Veel wandelaars worden er behandeld voor blaren of krijgen een massage, dit laat ik maar aan me voorbijgaan.

Zes keer kom ik langs dit verleidelijke bankje en toch kan ik me beheersen om er niet op neer te ploffen. In het donker wordt ons aangeraden om voor de veiligheid niet meer alleen te lopen. Voor mij loopt de man die ons op het laatst van de grote ronde inhaalde. Hij loopt ongeveer even snel. De motorrijder zal wel even met hem praten. Hij loopt wat langzamer en ik probeer bij hem te komen, dit kost dus meer dan een half uur. De rest van de 24 uur lopen we samen.

zelf zat naast mij! John had nog een wandelmaatje, Hans, waar we in Thire een kwartier op wachtten (andere bus), maar hij haalde ons pas na 2 kilometer in.

De Vendee, zoals dit kanton heet, is een streek met veel kastelen, en zo passeerden we in het begin het landgoed van Plessis. Ergens verderop stond een brede toren met weinig ramen, dat zal in de

middeleeuwen wel de gevangenis geweest zijn!

Het parcours, gisteren al vrij aardig, was nu nog gevarieerder. Ook nu weer holle wegen en paden, waar je lekker uit de wind liep.

Ook vandaag weer een gevarieerde vegetatie: hazelaar, koningvaren, dennen en brem, en de koekoek was vaak "aan het woord".

Na 27 km la Bironnierre, een landhuis dat qua bouwsteil aan Engeland deed denken.

Gisteren dook Chantonnay pas in het laatste half uur op, nu konden we de stad al op 10 km. afstand zien liggen.

We waren een half uur eerder terug dan gisteren, en konden nog een uur vertoeven in het stadspark, waar de finish was, en waar we ook een groot stokbrood met beleg kregen.

's-avonds heeft de bewoonster van La Cour de Thibeuf, waar wij dus in vakantieboerderijen sliepen, iets meer verteld van het slot, waar zij alleen in woonde en dat gedeeltelijk leeg stond. Het was meer dan 400 jaar oud en de eikenboom die daar dichtbij staat moet ook rond die tijd geplant zijn.

Samedi (=zaterdag) 7 mei. Start in St. Michel Mount Mercure. In dit dorp staat de hoogst gelegen kerk in de Vendee, op 290 meter hoogte. Eerst dachten we dat er een engel op de toren stond, maar het moet toch een Romeins mythologisch figuur geweest zijn.

We liepen over een mooi glooiend terrein, en zagen links beneden ons een uitgestrekte laagvlakte liggen. Ondanks het uitgestorven karakter van de streek toch nog veel landbouwers, die aan het dorren, maaien, ploegen enz. waren.

Bij de eerste rust werden we even omgeleid naar een kasteel, en dit was de moeite waard, met slagboom en ophaalbrug.

zaterdag 1.00 u

Na de eerste keer blaren prikken, maak ik hier geen gebruik meer van, ook de masseurs laat ik voor de anderen over. Elke pauze gebruik ik voor een bezoek aan het toilet en krijg ik eten en drinken. Na maximaal 20 minuten ga ik weer verder.

zaterdag 2.00 u

Hoe gaat het? Heb je nog wat nodig? waren vragen die we onderweg steeds kregen van verzorgers. Ja, we werden goed in de gaten gehouden.

zaterdag 3.00 u

Inmiddels is de maan opgekomen

zaterdag 4.00 u

En voor de zoveelste keer maakt de (begeleider) motorrijder een gezellig praatje

Het was op dat moment (9 uur in de ochtend) bewolkt, maar de zon zou zich vandaag nog veel laten zien! De eerste helft had een

mooi onverhard stuk en verderop asfalt, dat op een gegeven moment begon te vervelen. We waren nu 18 km verwijderd van de start, maar de kerk was nog steeds nadrukkelijk aan de horizon aanwezig.

In het tweede stuk zagen we behoorlijk veel water, dat kwam omdat we hier een stuwmeer passeerden. Het pad liep scheef en in het begin was het maar "aanmodderen".

Op km 30 was er een mooie rustplaats. U mag niet meer raden: dat was uiteraard weer een kasteel met slotgracht. Daar vlakbij een Libanese ceder.

Vandaag zat er veel elastiek in de kilometerstand, er kwamen minstens 3 kilometer bij. Maar als troost konden we voor onze vakantieboerderij in de zon bijkomen. We hadden ook een zwembad, maar de watertemperatuur was een getal van een cijfer!

De avond was gezellig (leuke groep), maar het haardvuurtje dat Ben aanmaakte gaf daar weer een extra dimensie aan

Dimanche (=zondag) 8 mei: Vanmorgen een overzicht gezien van de nationaliteiten van de deelnemers: 1817 Fransen, 281 Nederlanders en 158 Belgen. De Nederlandse wandelreisbureaus hadden België dus verslagen. We startten bij een grote silo en liepen 8 km. door een bos, om daarna bij een rust uit te komen, die 300 meter van het startpunt af lag.

Het was vandaag heerlijk weer, blauwe lucht en 24 graden. Na het bos veel open stukken, mede op advies van John daarom maar een petje opgezet. We liepen een paar keer over graspaden, die zo mooi gemaaid waren dat we dachten dat dat speciaal voor de Vierdaagse was gedaan.

Na de grote rust liepen we een tijd over een heuvelrug, met aan beide kanten een kilometerswijd uitzicht. Toen was er een smal stroompje, de kleine Lay, en die stroomde toepasselijk in de kleine vallei. Maar de kikkers vonden dit zo'n mooi woongebied, dat ze om het hardst kwaakten om ons dat te laten weten.

Ondanks het feit dat we in de middenmoot gestart waren, liepen we na 25 km met hooguit 10 personen. Toen kwamen we bij L'Esperance, een in het buitengebied gelegen lyceum, dit leek op kasteel Molensloot uit "Kuifje". Hier waren ook veel zitplaatsen. De organisatie mag volgend jaar best wel eens een aantal banken huren, want het was vaker staande receptie dan lekker onderuitzakken!

Zo wordt het dan toch weer licht. Wel was het aardig vochtig en koud geworden. Kikkers horen we de hele nacht, vogels beginnen nu ook weer te kwetteren.

Mijn voeten zouden dit het liefste doen, maar mijn eigenwijze hoofd wil wel door.

's nachts heb ik de korte broek en t-shirt omgeruild voor de langere versies, maar op deze tijd is dat toch alweer te warm en begin ik alweer aardig te zweten.

Na elke ronde meld ik me braaf bij deze vriendelijke dames. Nummer 71 meldt zich weer.

Ga je nog door? Ja!
Na zo'n 20 minuten wordt je dan gesommeerd om weer te gaan wandelen.

5 km verderop de laatste rust, hier verschenen opeens 5 wandelaars uit het niets. Een uur lang was het parcours achter ons leeg geweest. Of hadden die door de komst van de pijlenophalers vleugels gekregen?

Nu nog 2 km. over een smal, enigszins modderig pad in een bos en toen linea recta naar de finish. Voor de IML-ceremonie waren we te laat, maar wel was er folkloristische dans. En tot slot een twintigtal mensen van de organisatie, die een Franse pophit hadden omgedoopt tot het liedje "Viens à Chantonnay".

Maandag 9 mei, we begonnen aan het tweede deel van de reis, en daarvoor moesten we een kleine 600 kilometer rijden naar Normandië, om daar het kustpad Cote D'Opale te lopen. Eigenlijk veel te mooi weer om lang in het busje te zitten!

In het kanton Bretagne zagen we op een afstand van 10 kilometer een abdij op een eilandje liggen, en de meesten van ons wisten dat dit de Mont St. Michel was, een klooster dat 1200 jaar oud is en één van de toeristische trekpleisters in deze omgeving.

Van veel recentere datum is de indrukwekkende brug Pont de Normandie, waardoor verkeer dat uit het zuiden komt niet meer 20 km. om moet rijden om Le Havre te bereiken.

Net voor Escalles, ons overnachtingsadres voor de komende drie dagen viel er een stevige regenbui. Gelukkig zouden we van die nattigheid tijdens de wandeltocht niets meer merken.

De volgende dag merk ik wel dat het in Normandië toch een stuk kouder is dan in de Vendee. Wij liepen namelijk in noordelijke richting met de oceaanwind van voren. Gelukkig liep Ben ook in korte broek, maar de volgende dag was ik niet meer solidair met hem! We begonnen aan het kustpad in Boulogne-sur-Mer, om over twee dagen in Calais te eindigen. Ben was trouwens nog op

een andere manier flink, want hij droeg de rugzak met het proviand van onze lunch.

Meteen liepen we al over een breed strand, met rechts van ons de ongeveer 15 meter hoge kliffen. Bij een bunkercomplex, dat onderdeel uitmaakte van de Atlantik-Wall, de Duitse verdedigingslinie uit WO II, gingen we naar boven. Hier was nog duidelijk een spoorlijntje te zien, dat de duizenden kilo's wegende kanonnen zo ver mogelijk "zeinwaarts" moest vervoeren. Nu wandelden we een uurtje op de klippen. We passeerden ergens een grote kuil, hier begon een hond te blaffen. Daar bleek nog een zwerver in een bunker te bivakkeren.

Na een koffiestop in het vissersdorpje Wimereux volgden we een zandpad door de duinen. Hier had ik voor het eerst minder last van de wind, omdat het duingras en andere vetplanten al gauw een meter hoog waren. Ook picknickten we hier. Dat was heel gezellig, vooral als de zon zich tussen de wolken door liet zien.

Na de duinen weer een half uurtje strand. Dit was t.o.v. het Bou-

Voor de zevende keer: bij het huis met de rode luiken steek ik de provinciale weg over.

Ik heb het gehaald!! 114 km hebben mijn voeten erop zitten. Samen met nog 37 wandelaars heb ik de 24 uur vol gemaakt.

De route via de GPS geregistreerd. Met een bloemetje in de hand lopen we achter een boerenkapel aan de laatste kilometer naar de Jagerstee, daar wacht ons een oorkonde en

een

lognestrand moeilijk te belopen, daar was het vast zand, nu waren het grotere en kleinere kiezelstenen.

Bij het plaatsje Ambleteuse moesten we 3 km om een geul (Dunes de la Slack) heenlopen. We strandden hier ook nog ergens in het riet, misschien liep het pad wel door, maar het werd te modderig. Dan maar omdraaien en over de dijk lopen.

Het eerste wat we van Ambleteuse zagen was een groot verdedigingsfort, dat best wel eens enkele eeuwen oud kon zijn. Op koffie/thee/bier/fris hoefden we niet te rekenen, helemaal geen herca.

Toen volgde nog een stuk moeilijk strand, om uiteindelijk na 20 km. in Audresselles te eindigen. Over dit dorp valt ook weinig te vertellen, misschien is het enige vermeldenswaardige dat Jago Mulder (van het reisbureau) hier stage heeft gelopen tijdens zijn opleiding voor landbouwkundig ingenieur.

Op de terugreis hebben Ben, John en ik nog het oorlogsmuseum "Toth" bezocht. Dit was vernoemd naar een bekende Duitse veldmaarschalk. Een van de beroemdste stukken die daar stond was het kanon "Dikke Bertha", dat volgens het informatiebordje een bereik zou hebben van meer dan 60 kilometer.

Woensdag 10 mei: Van Audresselles naar Escalles, plm. 17 km. Deze keer gingen we met het openbaar vervoer (bus) naar ons startpunt, was gemakkelijker dan met het busje en de auto van Trans-World

In het begin over de klippen. Deze werden zo nu en dan onderbroken door inhammen, daardoor werd het vandaag een heel geklim en gedaal over trappen. Bij een van die inhammen kwamen we twee vissers tegen, die de hele nacht (12 uur) op zee waren geweest en nu hun vangst in een aanhanger laadden. Dit was geen wereldklus, want ze hadden hooguit 10 kilo aan zeevis en krab gevangen.

Na anderhalf uur kwamen we bij een van de blikvangers, de Cap Gris-Nez. Hier hadden we een koffiestop bij de vuurtoren. De rotsen waren hier inderdaad grijs. Er was veel toerisme, o.a. appartementen en een camping. We bleven nog een tijdje op het hogere niveau lopen, daarna iets meer landinwaarts door de duinen, om uiteindelijk op een breed strand uit te komen. Het was zonnig en winderig op het strand. Aan het einde, net voor het plaatsje Wissant, lagen vele bunkers. Deze waren eerst in de duinen en op de klippen gebouwd, maar door het afbrokkelen van de kust lagen ze nu op de waterlinie.

Ben had gehoopt in Wissant stokbrood te kunnen kopen voor de lunch, helaas was hier geen bakker, daarom maar ongezond gepicknickt bij een fritestent.

Buiten dit dorpje was de markering niet duidelijk. Ben en Marian Post zochten tevergeefs in de duinen, maar uiteindelijk moesten

maar bovenal ook mijn

Bijna meteen plof ik op mijn luchtbed en probeer wat te slapen. Ik denk dat het niet lukt, door de warmte, maar opeens is het toch 13.00 u en liggen mede kampeerwandelaars ook languit te slapen. 'Even' inpakken en weer naar huis.

Hans, Wout, motorrijder en alle andere verzorgers heel erg bedankt !!!!!

En natuurlijk mijn sponsors: familie, buurtbewoners, leden van WSV Groot Gestel, modeltekenclubleden en ons eigen bedrijf, allemaal heel erg bedankt !!! Dankzij jullie kan ik het Ronald Mc Donald kinderfonds euro 600,- doneren.

Joop Reichenfeld

p.s. Arme
Uiteindelijk blijkt dat ik vijf blaren heb. De volgende dag op de kunstmarkt in Helmond kijk ik niet al te vrolijk en loop ik een beetje gehandicapt. Nu gaat het gelukkig weer iets beter.

we toch op het strand blijven. Een drie meter brede geul werd overbrugd door er een bank dwars overheen te zetten, zo hielden we de voetjes droog. Zo nu en dan zagen we “miniwatervalletjes” die het water in de duinen naar de zee afvoerden.

Het laatste uur liepen we weer boven op de klippen, er moest nu zelfs tot drie keer toe geklommen en gedaald worden. Bij de laatste afdaling waren we 300 meter van Escalles, en genoten op een terras net voor het dorp nog van de zon (temperatuur plm. 25 graden!) en een alcoholisch drankje.

Donderdag 12 mei: Het laatste stuk, Escalles-Calais. Dit was tevens het kortste, 13 km, zodat we 's-middags al vroeg terug naar Nederland konden rijden. In het begin fors omhoog naar de Cap Blanc-Nez, de tweede blikvanger. Was ik met Ben en John eergisteren ook al geweest, toen

waaide je zowat van de rots af, en ook nu werd je goed doorgelucht! Het enige bouwwerk op deze rots was een obelisk.

Ook nu bleven we weer boven lopen, en zagen honderden zeemeeuwen, die hun nesten op de klippen hadden ingericht.

Nu naderden we Sangatte. Hier ligt de terminal van de treinen, die het autoverkeer via de Kanaaltunnel naar Engeland vervoeren. Iets meer landinwaarts was een groot meer ontstaan, omdat daar het krijtgesteente voor de tunnel was gestort.

In Hotel le Weekend de laatste koffiestop. Dit zou volgens de reisinformatie ons oorspronkelijke overnachtingsadres geweest zijn.

We liepen nu over het strand, waar het weer behoorlijk waaide. Dat Calais niet ver meer was, merkten we wel aan de vakantiehuisjes, die dicht bij elkaar stonden. Er volgde nog 2 km. duinen, waar we weer een beschutte plek vonden voor de lunch.

Bij binnenkomst in Calais gingen Paula en Ben het busje halen, en toen kregen wij als bonus nog eens 1 km strand met windkracht 8. Wij waren dus blij toen we uiteindelijk in een café de afsluiting van de wandeling vierden. Dat men hier met het toerisme zoveel geld verdient, verbaast mij, want het zal hier wel 300 van de 365 dagen waaien of koud zijn.

Daarna was het nog drie uur rijden naar Nederland. Omdat Martin van Ruyven en ik bij Paula in de auto zaten, hadden wij nog extra tijd voor een warme maaltijd.

Al met al was dit een leuke wandelreis waarin een wandeltocht en een wandelpad gecombineerd waren, maar neem wel uw wollen onderhemd en handschoenen mee.

Voor u gelezen:

Co de Jong en Piet van der Kroft komen in een regionale krant van Drente (Vierdaagse van Diever) aan het woord. Ze zijn ook graag geziene gasten bij OLAT-tochten en loopwonders. Gemiddeld wandeltempo: 8 kilometer per uur, bij serieuze wedstrijden 9 kilometer! Het zal u dan ook niet verbazen dat ze na de reguliere afstand van 40 kilometer er nog een lusje van 20 of 30 bijplakken. Nog twee uitspraken van hen over vrouwen: Piet, gescheiden: “Voor mijn vrouw was het niet leuk om met mij te leven. Mijn benen snelden er altijd weer vandoor.” En van beiden: “Wij praten en kijken onderweg wel over/naar mooie vrouwen. Maar of die naar ons kijken? Dat weten we niet, daar lopen we ook veel te hard voor!” (eind mei 2005)

Wintelre is vanaf 10 juni twee wandelroutes rijker. Daarvoor hebben initiatiefnemers Frank Aarts en Jo van den Biggelaar samen met mensen van de WVK (Werkvoorziening Kempenland) 90 paaltjes met gekleurde koppen de grond in geslagen. Er is een rode route van tien en een blauwe van twaalf kilometer. Bekende plekken die aangedaan worden zijn het Engelse pad (via dit pad kwamen de Engelse soldaten in 1945 het dorp bevrijden) en kampeerboerderij ‘t Caves (hier stond vroeger een herberg). (Eindhovens Dagblad, 10 juni)

GPS wandelen, ik heb er de afgelopen week tijdens de Ardennenweek van Theo en Conny - Er komt geen verslag, deze reis is veel te populair bij leden en niet-leden!- uitgebreid kennis mee gemaakt. Nu vond de VVV van een stad die leidt in technologie, Eindhoven dus, dat je niet alleen maar met een simpel stadswandelingetje kunt komen, maar dat je ook iets met zo'n apparaatje moet doen. Daarom is er nu de City Hike. Je krijgt ook opdrachten mee, zoals: hoe hoog is de Paterskerk en waar is de markante gevel van de Bijenkorf op geïnspireerd? De stadsredactie van het Eindhovens Dagblad heeft de wandeling beoordeeld. Hun mening: de wandeling is veel te kort (4 kilometer), er zouden veel meer highlights in kunnen zitten. De prijs (8 Euro) is veel te duur, omdat de route op papier maar 1,5 Euro kost. En die mag je houden... (14 juni).

46^E SCHWEIZERISCHER 2-TAGEMARSCH BERN-BELP 23 - 24 april 2005

Piet Jansens

Inleiding. Het is al weer 25 jaar geleden (1980) dat ik in Zwitserland was om aan de Tweedaagse van Bern mee te doen. Toendertijd mocht ik met een Detachement van de Koninklijke Luchtmacht mee omdat ik een aantal mensen van die organisatie een rondvlucht met een helikopter kon aanbieden. Nu ga ik voor de tweede keer en ook nu ga ik weer mee met de Luchtmacht, maar dan als lid van de WSVKLU. Met mij zijn er nog een tiental WSVKLU-ers die zich aangemeld hebben voor deze trip. Wel zullen we organisatorisch ingedeeld worden bij een Klu-Detachement uit Nieuw-Milligen en met hen samenreizen. Dit detachement mag van de Luchtmachtleiding naar de 2-Daagse van Zwitserland als beloning, omdat zij de beste wandelploeg was tijdens de 4-Daagse van Nijmegen in 2004.

Op donderdagavond vertrekken we om 20.00 uur vanaf Nieuw-Milligen met de bus en deze rijdt de gehele nacht door, zodat we vrijdag al om 07.00 uur in het plaatsje Uetendorf - zo'n 20 km ten zuiden van Belp - aankomen. We worden ontvangen door Dick Berger, een adjudant in ruste, die in deze buurt bovenop een berg samen met zijn Zwitserse vrouw een restaurant beheert en tijdens de 2-Daagse voor de Nederlandse militairen alles regelt met de Zwitserse autoriteiten, zoals de huisvesting en de voeding.

Het overnachtingsadres is een zogenaamde "Zivil-Schutzraum" oftewel een bunker onder de grond voor de dorpsbewoners waar zij ondergebracht kunnen worden bij oorlogsomstandigheden. Het is even slikken bij het aanzien van de slaapvertrekken, een ruimte van 5 x 5 meter voor 36 personen met 6 matrassen naast elkaar en dan drie hoog. Weinig ruimte voor je tas met kleding en geen privacy. Gelukkig mogen de ouderen - waaronder ik dus - onderin liggen. Een hele tegenstelling met 25 jaar geleden toen we een luxe onderkomen hadden op de kazerne in de stad Bern. Toen was trouwens deze 2-Daagse ook vanuit deze stad, maar in de loop der tijd verplaatst naar Belp, een voorstadje bij het vliegveld. Het gebied waar we wandelen ligt in de Regio Gantrisch van het Berner-Oberland, het voorgebied van de Alpen. Sommige bergtoppen halen een hoogte van 2000 meter, maar de gemiddelde hoogte is tussen de 500 en de 700 meter.

Even een paar uurtjes slapen en dan het dorp verkennen, waar je erg gauw mee klaar bent, twee restaurants en een supermarkt, dat is het wel zo'n beetje. Na het avondeten met de bus naar de feesttent in Belp waar de officiële opening van de 2-Daagse zal plaatsvinden. Een aantal derderangs artiesten proberen de aanwezigen in de stemming te brengen, wat niet geheel lukt. Zo te horen blijkt de belangstelling de laatste jaren wat terug te lopen, er zijn nog steeds veel militaire groepen, maar het aantal individuele burgers is sterk afgenomen. Met een aantal toespraken en het binnenbrengen van de vlaggen van de deelnemende landen is het festijn geopend.

Zaterdag 23 april:

Na een slechte nachtrust is om 04.15 de reveille, en gaan we na het ontbijt met de bus naar de start, waar we om 06.00 uur in het donker op pad gaan. Het is nog bewolkt, maar als de zon doorbreekt wordt het een prachtige dag. In principe behoren ook wij (als 40 km lopers) in het

In het Land van Weert:
Reeën uit Weerterbos kunnen
blokje om.

Zij kunnen over enige tijd (een paar jaar) een ommetje maken. Zij kunnen dan de A2 nabij de provinciegrens Brabant-Limburg oversteken, doorrennen naar het Leenderbos, over de weg Leende-Valkenswaard hollen en dan terecht komen op de Strabrechtse heide. Vandaar zouden ze kunnen doorlopen terug naar hun eigen gebied, maar die weg is voor hen niet zo aantrekkelijk en er wonen ook te veel mensen. Ze kunnen ook dezelfde weg terug nemen. Zelfs een uitstapje naar België zit er in. En dat allemaal dankzij de bouw van drie ecoducten, die minister Karla Peijs van verkeer en waterstaat onlangs heeft aangekondigd bij de opening van zo'n natuurbrug over de A2 tussen Best en Boxtel.

Bron: website www.kro.nl

KRO Wandellied: 'Steeds Dichterbij' nu te bestellen bij de KRO!

Op verzoek van Marcel Holl, projectleider KRO Wandelen, schreef Daniël Lohues het wandellied 'Steeds dichterbij'.

Lohues, afkomstig uit Drente, is o.a. bekend als leadzanger van de band Skik. Hij componeert, speelt gitaar, orgel, piano, mondharmonica en nog een handjevol andere instrumenten. 'Hij leek ons de aangewezen figuur voor ons wandellied. De muziek die ik van hem kende is recht uit het hart, vrolijk en inspirerend. En dat past prima bij ons concept.'

Lohues ging enthousiast aan de slag en bleek gevoelig voor de symboliek van 'de weg'. In het refrein zingt hij: *'Laat mij doen wat mensen altijd deden, laat mij zoeken naar de tuin van Eden. Laat mij zwerven hier want zo voel ik me vrij - en ik kom steeds dichterbij.'*

Holl: 'Om het juiste ritme voor het lied te pakken te krijgen is Daniël gaan wandelen. In de cadans van zijn voetstappen kwam de melodie vanzelf naar boven. Zo werd het lied 'Steeds dichterbij' al wandelend geboren'.

Op de grote KRO Wandeldag van 22 mei, in Haaksbergen, bracht Daniël met een gelegenheidsband het lied voor het eerst live ten gehore. Ruim 850 wandelaars genoten van zijn aanstekelijke optreden.

U kunt deze bestellen door 3,- euro over te maken op giro 135 996 t.n.v. KRO Hilversum, o.v.v. postcode + huisnummer + "CD Daniël Lohues".

peloton mee te lopen, maar de militairen die met pensioen zijn en in burger lopen, hoeven dit niet als ze maar “ergens” in de buurt zijn. Ook de dertig kilometer lopers hebben uiteraard hun eigen parkoers. Daardoor gaan Bart – mijn wandelmaat – en ik er na een uurtje vandoor op weg naar onze eerste verzorgingspost.

De route: Vanaf de start gaat de route om de Belpberg (hoogste punt op 900 m) heen naar het zuiden en als het licht geworden is, zien we in de verte de contouren van een hogere bergrug die nog volop met sneeuw bedekt is. Met de zon erbij geeft dat een prachtig plaatje. Na een uurtje lopen gaan we steil tegen de berg omhoog en op een hoger plateau wandelen we door het dorp Gerzensee (620 m) en langs het gelijknamige meer. Bij de grote boerderij “Seehus” is de luchtmacht verzorgingspost en staat de koffie reeds klaar. We worden verwend met broodjes met gebakken eieren en volop andere belegde broodjes. Niet veel later komt het detachement al binnenwandelen, het tempo zit er goed in !

Na de pauze gaan Bart en ik weer op pad, passeren het dorp Kirchdorf en volgen de mooie landwegen naar Seftigen met nog steeds de besneeuwde bergen voor ons. Het levert een paar prachtige plaatjes op. In Gurzelen staat weer een Zwitserse verzorgingspost die dit jaar helemaal gesponsort wordt door de Supermarktketen COOP en opmerkelijk is dat op al die posten het eten en drinken gratis is. Bij het dorp Wattenwil (598 m) is ongeveer 20 km afgelegd en wij worden een zijpaadje ingestuurd waar de luchtmacht bij een boerderij de tafels en stoelen weer klaar heeft staan. De broodjes hamburgers en saté worden beleefd afgeslagen, maar de soep en een broodje “gezond” wordt met dank aanvaard. Nog een blikje fris er achteraan en we zijn er weer klaar voor om de volgende kilometers af te leggen.

De route gaat na het dorp door het dal van de Gürbe en de gelijknamige rivier wordt meer als afwateringskanaal gebruikt, want dat is één rechte lijn naar Bern toe. Ook de weg heeft geen hellingen en afdalingen meer, dus eigenlijk is het erg gemakkelijk wandelen hier. Na Mühlethurnen, waar we een blikje bier drinken bij de Klu-verzorging is het zelfs een saai parkoers te noemen, kilometers voor je uit kun je de mensen zien lopen. Tussen Kaufdorf en Toffen zien we zowaar uitgestrekte bollenvelden, een mooie kleurenpracht. Ook opmerkelijk zijn de van hout gemaakte en kunstig beschilderde kinderfiguren bij de huizen langs de weg om het verkeer er op te attenderen dat spelende kinderen hier de weg op kunnen rennen.

Het laatste uur wordt het bewolkt, de wind steekt op en het begint te regenen. Dus moeten de regenjacks toch nog aan en aan de andere kant van de Belpberg naderen we nu de finish waar we om 13.15 uur aankomen. Het wachten is op het detachement en een half uurtje later komen ze onder luid applaus de feesttent binnen marcheren. Later in de middag brengt de bus ons terug naar ons onderkomen in Uetendorf.

Zondag 24 april:

Weer erg vroeg staan we naast de bedden, werken een ontbijt naar binnen en brengt de bus ons naar Belp. Het is slecht weer en bij de start om 06.00 uur stortregent het zelfs. Dat ziet er niet best uit en weggedoken in de regenkleding volgen we het detachement. In de buitenwijk moet ik hoognodig een sanitaire stop maken en zoek naar een geschikte plek tussen wat bomen en achter een heg. Dan maar weer achter Bart en de groep aan. De onverharde buitenpaden zijn nu een en al blubber en probeer dan maar eens wat voorliggers in te halen.

Voor het dorp Kehrsatz klimmen we over een erg steile weg van 500 naar 650 meter en wandelen dan door het Könizdal. Ik passeer het Klu-detachment en krijg te horen dat Bart ondertussen door is gegaan en al

Wandelen in eigen land: er is een zeer geschikt boekje verschenen voor thuisblijvers en toeristen in eigen land deze zomer: “Buitenbenen” door Monica Wesseling (familie van Joop en Lies?) waarin zeer uiteenlopende wandelingen aan bod komen: natuurpaden, een duinkabouterwandeling voor kinderen, GPS-wandelen in het Kootwijkerzand en survivaltochten in het waterrijke Zeeland. Tijdsduur: twintig minuten tot twee dagen. Uitgeverij: Kosmos, Z&K, ISBN-nr. 9021541785. Uiteraard bij de betere boekhandel verkrijgbaar.

Wandelhit: In 1984/85/86 (waar blijft de tijd?) stond er een top 10 in dit blad van hits, waar het woord wandelen (of Engels: walking) in voorkwam. Een nummer ben ik toen vergeten: Sukiyaki van Kyu Sakamoto uit 1963. De juiste titel van dat liedje was namelijk “Üe o muite areko”, wat betekent “Ik wandel en kijk omhoog”. Dit is echter te moeilijk voor de gemiddelde Amerikaan/Europeaan, en toen is het dat ene woord geworden, dat op een menukaart van een restaurant stond. (Bron: Hitkalender)

Een van de oorlogsmusea die het Airbornepad Market Garden aandoet is Bevrijdende Vleugels in Best. Dit museum kon op 15 juni een feestje vieren, want het heeft toen vier sterren gekregen in de gerenomeerde Amerikaanse gids “The 25 best World War II sites in Europe”, aangeprezen als “de ultieme reisgids naar slagvelden, monumenten en musea”. Geen wonder dat oprichter Jan Driessen (84) hier apetrots op is!

In Metro stond:

Jongste loper: Danique Janssen uit Vlijmen is dit jaar de jongste deelnemer aan de Vierdaagse van Nijmegen. De 12-jarige Danique loopt 4x30 kilometer en zamelt daarmee geld in voor de stichting KIKA. Die stichting zamelt geld in voor een betere behandeling van kinderkanker. Meer informatie op www.kika.nl

Modderspuitbus op de markt. Britten die een terreinwagen rijden maar nooit een modderige landweg van dichtbij zien, hoeven dat niet meer openlijk te erkennen. Een Brits bedrijfje heeft een spuitbus met modder op de markt gebracht. (Een idee voor dragers van B/C schoenen die liever op asfalt lopen?)

een stuk verder is. Vlak voor Köniz haal ik Bart in en we nemen bij de Zwitserse verzorgingspost een beker warme bouillon, gaan dan weer door want een kilometer verder staat onze eigen verzorging al weer klaar met koffie en broodjes. Vijf minuten later komt de groep er al aan en je kunt zien dat dit peloton veel getraind heeft.

Ondertussen is het droog geworden en de zon komt zelfs tevoorschijn, het wordt toch nog een mooie dag. De 40 km wandelaars maken nu een lus over de Mängistorfberg (753 m), waarin nog een pittige klim zit, maar ook een prachtige afdaling, terug naar Köniz. Dit dorp is een voorstadje van Bern en we wandelen langs de rand van de hoofdstad van Zwitserland naar onze tweede verzorgingspost op 20 km. De goulashsoep smaakt prima en een cognacje gaat er ook wel in. Toch maar weer eens op pad en we wandelen langs de rivier de Aare de stad binnen, passeren de beroemde berenkuil (zouden de drie beren nog dezelfde zijn als 25 jaar terug?) en gaan aan de andere kant van de rivier de stad uit.

We wandelen langs de dierentuin en zien pelikanen, wisents, wilde zwijnen en nog wat onbekend spul. Een mooie houten overdekte brug brengt ons aan de andere kant van de rivier en iets verderop is alweer onze verzorgingspost. Wat worden we deze dagen toch verwend door de Luchtmacht!! En de mensen van de verzorging vormen een prima ploeg. Er wordt door hen hard gewerkt om elke keer op tijd op de volgende post te zijn en alles staat dan weer klaar voor de wandelaars.

Bart en ik gaan weer verder en komen langs het vliegveld Bern-Belp. Het is voor een hoofdstad van een land maar een klein vliegveld en je kunt vanhieruit zelfs niet naar het buitenland. Blijkt toch maar hoe onbelangrijk deze stad eigenlijk is in tegenstelling tot Geneve en Zurich. Wij nemen het modderpad om het vliegveld heen en komen terug in de buitenwijk van Belp, waar bij de "Retablierungsplatz" de groepen zich moeten opstellen voor de intochtparade.

Bart en ik lopen door naar de finish, drinken een biertje en wachten tot ons detachement meldt dat ze klaar zijn voor het defilé. Met de Nederlandse vlag en de vlag van de Koninklijke Luchtmacht voorop paradeert het detachement in strakke formatie voorbij de hoge autoriteiten uit Zwitserland en Nederland, met vlak daarachter de Koninklijke Landmacht en de Koninklijke Marine en nog een detachement van de Binnenlandse Veiligheidsdienst. Hierna nog eens onder luid applaus door de Festzelt en dan zit deze 2-Daagse er weer op. Bij terugkomst in Uetendorf worden de onderscheidingen aan iedereen persoonlijk uitgereikt, er zijn er die deze 2-Daagse al voor de 15^e keer gelopen hebben, en ik nu dus voor de 2^e maal. Of ik weer 25 jaar zal wachten om voor de derde keer mee te doen weet ik nog niet.

Voor de terugreis is het wederom vroeg opstaan, want om half zeven staat de bus klaar voor vertrek. We gaan de autobahn op en om 16.30 uur zijn we terug in Nieuw-Milligen, waar de kolonel Burmeister ons al staat op te wachten. Na de organisatie bedankt te hebben voor de goede reis en verzorging en na een prima diner gaat iedereen huiswaarts. Een aantal van de wandelaars zullen elkaar over twee weken weer treffen tijdens de 4-daagse in Chantonnay Frankrijk.

Hallo Wandelaars

Door: Inge Mol

Op vrijdag 20 mei begonnen wij aan onze wandelvakantie. Van zaterdag 21 mei t.m. maandag 23 mei wandelden wij de Ronde van Zuid-Limburg. Wij beleefden daar fijne dagen en het weer werkte prima mee. De organisatie van de Ronde van Zuid-Limburg is in goede handen en

Oproep aan kilometervreters:
Start evenement North Sea Trail
op 4 september

Op 4 september vindt een speciaal wandelevenement plaats. Met 45 wandelploegen zal in 1 dag het gehele Nederlandse deel van het Noordzee Kustpad (North Sea Trail) bewandeld worden. Een soort estafette dus, over een afstand van zo'n 725 kilometer. Het Noordzee Kustpad verbindt alle onderdelen van het Nederlandse Kustpad (LAW-5) aan elkaar tot het langste aaneengesloten wandelpad in Nederland. Het is de aftrap voor 36 lokale partners in een zestal landen rond de Noordzee om met elkaar te werken aan het verbinden van alle kustpaden rond de Noordzee tot een aaneengesloten wandelroute. We nodigen vooral wandelclubs uit om mee te doen aan dit bijzondere internationale evenement. Geef zelf kleur aan een etappe door er iets speciaals te organiseren voor je eigen leden en/of deelnemers van buiten. Het is een goede gelegenheid om lekker te wandelen en ook de eigen organisatie onder de aandacht te brengen.

Tijdens dit lokale wandelevenement, vindt er op een centrale locatie de officiële opening plaats van het Nederlandse deel van North Sea Trail met pers- en genodigden. Voor internationaal gebruik krijgt het pad aanvullende markering met het North Sea Trail logo. Tevens presenteert het Wandelplatform hier de nieuwe routegids van het Hollands Kustpad (een uitgave van het Wandelplatform en Nivon met inbreng vanuit North Sea Trail). Via mobiele telefoons en internet wordt vanuit de centrale locatie contact gehouden met de verschillende lokale wandelclubs en wandelaars. Daar zijn beelden, sms-berichten en interviews te zien, lezen en horen van lokale deelnemers.

In De Brug: .

Son en Breugel - Meer dan 1000 deelnemers (1018 om precies te zijn) hebben vorige week deelgenomen aan de achtste Avond 4-Daagse van Son en Breugel, die georganiseerd werd door de scoutinggroep Margaretha Sinclair. Elke avond hebben de deelnemers kunnen genieten van de mooie routes door – en net buiten ons dorp. Op vrijdagavond liepen de deelnemers in een defilé het laatste stuk naar de finish. Het defilé werd afgenomen door burgemeester Gaillard.

alles loopt daar gesmeerd. De consumptieprijzen zijn leuk en daarom wil ik zeggen: houden zo!

Dinsdag 24 mei begonnen wij met uitslapen in ons hotel. Na ons ontbijt vertrokken wij met de trein uit Heerlen, via Brabant naar Utrecht, waar we overstapten om via Amersfoort naar Meppel te reizen. Kennissen stonden ons daar al op te wachten en samen hebben we nog even in de stad rond gekeken. Daarna reden we met de auto naar Diever, waar we omstreeks 16.00 uur bij ons hotel arriveerden. Het hotel staat bekend om zijn keuken en dat hebben wij die avond gecontroleerd. Toen we omstreeks 23.00 uur gingen slapen voelden wij ons voldaan!

Na een heerlijke nachtrust stonden wij om 08.30 uur op. Het zonnetje scheen ons te achtervolgen want ook vandaag beloofde het weer prachtig weer te worden. Met onze kennissen zouden wij een bezoek brengen aan een museumdorpje met oude boerderijen en ambachtelijke gereedschappen. Je waant je daar echt in het Drente van vroeger. Het is mooi en leerzaam. Laat in de middag keerden we terug naar Diever waar inmiddels ook Miranda en Corné waren aangekomen. Na een leuke dag en avond gaan we om 23.00 uur slapen en dan morgen om 07.00 uur gezond weer op voor de Drents Friese Woud Wandel 4-Daagse.

Na een goed ontbijt gingen we om 08.00 uur van start richting Dwingeloo. De zon scheen weer volop. Het werd een mooie wandeling. Bij de camping dronken Kees en ik koffie. Bij het natuurhuis waren we even gaan zitten om het verdere verloop van de tocht te bespreken. Voor de 40 km moest Kees naar rechts en ik voor mijn 30 km naar links. Wat schets onze verbazing toen Kees enkele kilometers verderop bij de camping op mij zat te wachten toen ik daar langs kwam. Ja hoor, hij had een pijl weer eens niet gezien. Fijn toch, zo liepen wij samen de rest van het parkoers en kwamen omstreeks 15.30 uur aan de finish. Wij genoten nog een uurtje van de gezellige sfeer en gingen toen terug naar ons hotel. 's Avonds brachten we nog een bezoek aan het Dingspilhuis.

Op vrijdag waren we weer vroeg uit de veren. Ook de zon was er vroeg bij en het beloofde een mooie dag te worden. Na ons gezamenlijk ontbijt vertrok Kees voor de langste afstand. Vandaag ging de wandeling richting Havelte. Kees wist zijn weg nu wel goed te vinden en hij genoot volop van de mooie omgeving. Een uurtje na mij kwam Kees over de streep en omdat het mooi weer was bleven wij nog even genieten van de gezellige locatie.

In ons hotel genoten wij die avond van een barbecue en daarom sloegen wij het Dingspilhuis maar een keertje over. Wij hadden een mooie dag beleefd, toen wij omstreeks 23.00 uur onze kamer opzochten.

Ook op zaterdagmorgen gingen wij om 07.00 uur ontbijten. Toen Kees voor zijn 40 km bij het Dingspilhuis van start ging scheen het zonnetje volop. Vandaag genoten wij van een mooi bosparkoers. Het was heel afwisselend. Op het laatste rechte stuk liep ik even van het parkoers af om langs ons hotel te gaan. Na 500 meter rechtsaf zou ik weer op het parkoers komen. Dat lukte mij en ik vond het best goed van mijzelf!

Een half uurtje na mij kwam Kees aan de finish en we wandelden daarna voldaan terug naar ons hotel. Na een bezoekje aan het Dingspilhuis konden wij die avond al vlug onze slaap weer vinden!

Zondag, alweer de laatste dag van deze wandel 4-Daagse. Wij hebben weer op tijd ontbeten en Kees kan vroeg op weg voor zijn rondje van 40 km. Vandaag wandelen wij richting Vledder en het beloofde weer een mooie dag te worden. Evenals voorgaande dagen was het weer ons ook goedgezind. Voor dat ik het vergeet moet ik toch ook vertellen dat het parkoers telkens heel goed gepijld was.

Kees en ik hebben heel gezellig gewandeld en de afgelopen 9 dagen een mooie tijd beleefd.

www.wandel-olat.org

Een Brabantse vereniging met een eigen wandelsite is de wsv OLAT – de grootste wandelvereniging van Nederland. De site is meer gezellig dan overzichtelijk, maar geeft desondanks een goed beeld van alle OLAT-activiteiten.

Uiteraard organiseert de vereniging wandeltochten, maar bijzonder is dat er ook nieuwe langeafstandsroutes worden uitgestippeld. Beslist een aanrader is het in september 2004 geopende Airbornepad, dat grotendeels door Noord-Brabant loopt. Andere OLAT-toppers zijn het Hertog Hendrikpad – regio Eindhoven 92 km – en het Graaf van Hornepad – regio Weert 95 km. Bij elkaar dus voldoende wandelmogelijkheden in Brabant om nog jaren vooruit te kunnen. Bron: te Voet.

Te Voet: Fietspendelboot in Noord-Limburg ook voor wandelaars. Maasduinen – Sinds kort vaart in Noord-Limburg een fiets-pendelboot. De Maashopper vaart heen en weer tussen Baarlo en Afferden en doet onderweg zeven verschillende halteplaatsen aan. Aardig voor wandelaars die bijvoorbeeld een wandeling in Nationaal Park De Maasduinen willen onderbreken met een boottocht of die op een andere plek verder willen wandelen. De catamaran vaart nog tot en met september, op dinsdag, woensdag en donderdag en in het weekeinde. Passagiers betalen van halte naar halte of kopen een dagkaart. Informatie: www.maashopper.nl telefoon 077-4678417

Amersfoort – Wandelaars kunnen nu ook opstappen op de fietsboot over de Eem en de Randmeren. Sinds kort zijn wandelroutes die aansluiten op deze fietsboot. Twee afstanden: 8 en 10 km vanaf opstapplaats Soest zijn beschreven in het boekje Eem- en Duinpad, te koop voor 3,- euro op de boot. Verder zijn er nog drie wandelroutes langs rivier De Eem die beschreven staan in de wandelgids Utrecht. Informatie: www.eemlijn.nl telefoon 033-4612393

OLAT was ook goed vertegenwoordigd, ik zag in ieder geval Peter van de Ven, Jan Bruel en Adje Mollen. Jammer was dat Theo Janssen uit Tilburg de tocht moest staken omdat hij met maagklachten naar het ziekenhuis in Meppel moest worden gebracht. Hij is inmiddels geopereerd en herstelt goed.

Na nog een nachtje rusten in ons hotel vertrokken wij maandag richting Breda. Na ons ontbijt haalde Corné ons op en met de koffer als bagage reden wij prinsheerlijk met Corné terug naar huis. Miranda reisde met Loes Janssen terug naar Tilburg omdat Theo nog in het ziekenhuis lag. Op woensdag mocht Theo ook naar huis.

Wij hebben in Diever intens genoten en bedachten dat het hier, in vergelijking met Odoorn een paar weekjes eerder, een echt zomerfeest is geweest.

Mijn volgende verslagen komen van de Vierdaagse in Nijmegen, de Kempische Wandeldagen in Geldrop en Vilt in Zuid-Limburg.

Tot ergens op de wandelpaden, met groet van de Globetrotters: Kees Mol en Inge Mol-van Egmond.

Met Constant op stap

Wellingborough

Op donderdag 12 mei 2005 vertrok Constant om per trein, bus en boot uiteindelijk nog dezelfde dag in Cambridge te arriveren. Vanaf Hoek reisde de 'Van Dongen Groep' samen met 'Jago Travel'. In Cambridge werd overnacht in 'Hotel Moat House'.

Op vrijdag 13 mei werd een bezoek gebracht aan het stadscentrum, waarna werd doorgereisd naar Wellingborough. Iedereen was ondergebracht bij het overnachtingsadres, waarna een paar uurtjes vrije tijd volgde. Omstreeks 18.00 uur begon de Friendshipwalk, uiteraard na diverse toespraken. Er gingen 627 wandelaars van start waaronder veel kinderen. Centraalpunt van deze avond was het Redwell Leisure Centre.

Op zaterdag konden de wandelaars om 7.30 uur starten voor de 42 km. De wandelstad Wellingborough werd

verlaten via een bruggetje over de rivier de Nene. We kregen onderweg veel uitzicht op koolzaadvelden.

Het was prima wandelweer met wat wind. In totaal genoten 2715 wandelaars van de prachtige omgeving en het prima wandelweer zorgde voor de rest.

Op zondag wandelden 2102 wandelaars door de omgeving. Onderweg was er regelmatig verzorging en af en toe zorgde muziek voor een vrolijke sfeer.

Al met al een mooie wandel Tweedaagse met veel afwisseling en goede weersomstandigheden.

Om 17.00 uur vond de prijsuitreiking plaats. Diverse reisgezelschappen vielen in de prijzen. Individuele wandelaars ontvingen de European-walker. De groep Jago Travel keerde nog diezelfde avond terug naar huis. De Groep Van Dongen bleef nog een nachtje en keerde op maandag terug naar Nederland.

Diekirch

Op vrijdag 20 mei ging Constant met een bus van 'Van Dongen Reizen' vanuit Utrecht naar Diekirch, waar de startkaarten werden opgehaald. Daarna werd doorgereisd naar Vianden, waar het gezelschap logeerde in Hotel Château.

Op zaterdag ging de bus om 6.45 uur naar Diekirch, waar om circa 7.00 uur werd gestart. Het eerste stuk ging vooral over promenades door de stad. Talrijke beklimmingen zorgden daarna voor het echte wandelwerk. De verzorging werd uitgevoerd door militairen. Wij kwamen door bekende plaatsen zoals Bastendorf, Vianden en Erpeldange. Van de 7783 wandelaars die vandaag aan de start verschenen kwamen er 3612 uit Nederlanders. De bus bracht ons na afloop van de wandeling terug naar Vianden.

Op zondag volgde hetzelfde ritueel van busreis en starten in Diekirch.

Al gauw werd de rivier de Sûre gevolgd, waarlangs ook veel campings liggen. Verder veel kronkelpaden en bospaden, maar ook wegen tussen weilanden. Bettenburg, Beaufort en Eppeldorf klinken als perkjes in onze achtertuin. De Sûre werd regelmatig genaderd en af en toe viel ons oog op een kasteel in het oog.

Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling, waaraan 9030 wandelaars deelnamen. Het Nederlandse aandeel was circa 3735.

Op maandag reden we naar Clervaux, waar we in het kasteel de fotografische tentoonstelling *The Family of Man* en in het museum *The Battle of Bulge* bezochten. Op de thuisreis werd een tussenstop gemaakt in Bastogne. Hier bezochten we het monument voor de Amerikaanse Gevallen tijdens het Ardennen-offensief.

Na een lunchpauze in het wegrestaurant Sprimont werd koersgezet naar Maastricht, Nijmegen en ten slotte naar Utrecht.

Euraudax Veluwepoort Wandeltocht

Op woensdag 1 juni organiseerde Rolf Craanen onder de vlag van Euraudax Nederland afdeling Utrecht zijn 2e Euraudax Veluwepoort Wandeltocht over 25 km vanuit de kantine van de tennisvereniging 'De Strokel'

te Harderwijk. De baankapiteins waren Rolf Craanen (Amersfoort) en Wim Veerman (Soest). André Loos deed met zijn vrouw Yvonne de wagenrusten-verzorging. Om 10.00 uur was de start. Meteen werd de N302

overgestoken en gingen we richting centrum. Wij kwamen langs havens, gingen door de Vispoort. Smalle straatjes met kasseien en hofjes zorgden voor de sfeer. Daarna kregen we uitzicht op het Veluwemeer. We volgden een hele tijd schelpen- en fietspaden totdat we de eerste verzorgingspost bereikten bij een tuinderskassencomplex. Daar kregen we de gebruikelijke gevulde koek met een flesje drinken.

De tocht werd voortgezet richting Horst met uitzicht op Zeewolde. Wij kwamen via het strand Horst in de gelijknamige plaats. Daar wandelden we door het park

van 's-Heerenloo naar de kantine van de instelling voor een horecarust. Sommigen volstonden daar met soep, maar anderen verwerkten er complete maaltijden.

Na de pauze liepen we door het dorp Ermelo, volgden eerst paden richting Elspeet en later richting Harderwijk over fietspaden door het bos. In het bos was nogmaals een verzorgingspunt met een stroopkoek en voldoende drinken. Daarna volgden we bos- en fietspaden tot aan de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Er liepen bij deze tocht 38 wandelaars mee.

Rivierentocht c.w.s.v. Prinses Marijke te Geldermalsen

Op zaterdag 4 juni organiseerde cwsv Prinses Marijke de Rivierentocht vanuit hun clubgebouw aan de Kostverlorenkade te Geldermalsen. We startten vanuit de achterzijde van het gebouw aan de Zaaivaardweg. We staken de Linge over en volgden daarna een modderig graspad langs een waterkant. De Zoelmondse Broeksteeg leidde ons naar Beusichem, waar in het dorps huis Zoetzand de rust was. Na de pauze gingen we verder door het dorp tot aan recreatiegebied De Meent. Via paden door o.a. natuurgebied de Zump kwamen we daarna in de kom van Culemborg. We doorkruisten het hele dorp tot we het plekje vonden waar de verzorging stond.

Bij pension Appelgaard gingen we een graspad op en kwamen bij de Lange Dreef. De Lekdijk bracht ons

vervolgens naar Beusichem, waar nogmaals het dorps huis Zoetzand werd aangedaan.

Na de pauze wandelden we naar Zoelmond en over Hennisdijk door weilanden, waar we een wit/rode markering bleven volgen. Vandaar ging de route naar het stadje Buren, waar we door pittoreske straatjes wandelden tot aan de Kornewal. We liepen over een fietspad over de Kornedijk en later via de Burensedijk naar Buurmalsen. Onderweg ontwaarden we het riviertje de Korne. Vanaf Buurmalsen was het nog maar een steenworp tot aan de Kostverlorenkade en het clubgebouw van Prinses Marijke. Het was een mooie en afwisselende wandeltocht waaraan 460 wandelaars deelnamen.

Hiermee is tevens een einde gekomen aan mijn jarenlange zwerftocht met Constant over zowat alle werelddelen tot in de kleinste uithoeken van Europa, Azië, de Britse Eilanden, Ierland, Australië en Nieuw Zeeland.

Constant bedankt voor zoveel informatie, soms was het iets te veel maar we volgden je graag. Groet, Ad

DE RONDE VAN ZUID-LIMBURG

Door: Ad van Asten

Deze ronde staat bij ons hoog in het vaandel en als het enigszins meezit kunt u ons drie dagen wandelend aantreffen op de paden die voor ons zijn bewegwijzerd door de mooiste stukjes natuur van het Zuid-Limburgse heuvellandschap. Dit jaar werd de tocht gewandeld van zaterdag 21 tot en met maandag 23 mei, de totale afstand bedraagt 100 km. Het weer dat in de voorgaande weken geen lentegevoel teweeg bracht herstelde zich wonderbaarlijk en wij genoten dus met volle teugen.

Op zaterdag kwam Piet om 08.00 uur voorrijden. Joop en ik stonden al op de uitkijk; want we hadden elkaar al een tijdje niet getroffen en dus veel te vertellen. Aan een ritje van amper 100 km heb je dan nauwelijks genoeg om bij te praten, maar tijdens de volgende wandelingen lukte dat wel weer! Ofschoon we al jarenlang bijna dezelfde rijtoer naar de startlocatie in Heerlen maken, lukte het ook dit jaar niet de eerste de beste afslag te vinden, nou ja, bijna!

De start vanuit de Spuiklep is reeds opengesteld, dus de grootste drukte is al achter de rug als we daar aankomen. We kunnen meteen ons inschrijfformulier kwijt bij de 'genummerde' dames achter de tafel. Piet gaat hier voor de tiende keer op stap, dus hij kiest voor het 'Ronde'-kruis. Omdat ikzelf geen statistiek bijhoud, laat ik dat over aan de Ronde-computer, die me al 8

keer schaduwde - zo bleek later - en hij ziet me nu als nieuwkomer zonder herinnering!

Uitgerust met de nodige 'consumptiebonnen' gaan we op weg. Over het weer kunnen we het ook meteen voor de volgende twee dagen eens zijn: het kan niet beter! De aanloop is gelijk aan de voorgaande jaren, maar als we de stad eenmaal achter ons hebben gelaten, blijkt al vlug dat we averechts aan het wandelen zijn. Wij komen daarom al na een uurtje lopen bij het Bezoekerscentrum van Natuurmonumenten op de Schrieversheide. Op het terras zijn reeds diverse gasten neergestreken waaronder de meer bekenden zoals Peter en zijn gevolg, maar ook onze eigen voorman Marinus met broer en zus. We maken een praatje, maar voor een drankje is het voor ons nog te vroeg. Wij zijn inmiddels ook ingehaald door Toon die een eind met ons meeloopt

maar hij ziet ons tempo toch meer als een droombeeld van de verre toekomst.

Op de heide krijgen we prachtige vergezichten richting Duitsland. We lopen langs een afgrond – waarschijnlijk het meest fotogenieke plekje van deze Ronde – wisselen heidepaden af met bospaden, klimmen en dalen en komen dan bij de eerste officiële verzorgingspost waar het aloude ruilsysteem in zwang is: drank en vlaai voor een paar bonnetjes, en er komt beslist geen cent aan te pas.

De organisatie heeft dit jaar een handig boekje bijgeleverd waarin de 'bezienswaardigheden' staan vermeld. In dat boekje lees ik dat de Brunssummerheide ruim 600 ha groot is. De hei werd zo'n 75 jaar geleden beplant met productiebos, maar daarin is al duidelijk verandering gekomen. De meeste bossen komen nu natuurlijk over en zijn niet overheersend meer zodat het idee van oorspronkelijk heidegebied is teruggewonnen. De beheerder van het terrein hoopt ook dat de kraanvogels hier nog eens een tussenlanding zullen maken op weg naar het zuiden, maar die beestjes zijn voorlopig nog te beducht voor dat andere soort vogels die zo nu en dan met veel herrie hun opwachting maken.

Na deze verzorging wandelen we meer in bebouwd gebied, maar er zijn ook nog wel heuveltjes te beklimmen. Zo lopen we op een gegeven moment door landelijk gebied waar het hoogteverschil pas echt opvalt wanneer we na een bocht in het parkoers een sliert wandelaars schuin beneden in ons spoor zien volgen. Even daarna komen we in Eijgelshoven, waar in de basisschool de verzorging is ingericht. Ook hier weer volop belangstelling voor de drankjes en Limburgse vlaai.

De meeste plaatsjes waar we doorheen wandelen behoren tot de gemeente Landgraaf en het handige boekje leert ons dat die naam afstamt van middeleeuwse grachten die over een grote afstand om een bepaald gebied heen werden gegraven. De wallen aan weerszijden van deze ongeveer drie meter brede grachten werden beplant met struikgewas en dienden ter

bescherming tegen plunders. Nu hoeven we hier niet meer te vrezen voor dit soort slechteriken.

Integendeel, we worden verrast met een gratis drankje, aangeboden door een plaatselijke schoenmaker.

We schampen even een buitenwijk van Kerkrade en komen daarna in een gebied met veel waterpartijen. Hier zijn we in de bekende Anstalvallei met de gelijknamige beek die dit 'unieke' merengebied op natuurlijke wijze van water voorziet. We passeren kasteel Erenstein, waarvan de binnenplaats is omgebouwd tot een gezellig woonhofje. We worden gecontroleerd of we een kaartje hebben en mogen met een gerust geweten de tocht vervolgen. Nog meer water volgt, nu welhaast een vol meer, voorzien van een houten wandelpromenade die ik uitprobeer of ie ook werkelijk bestand is tegen 'enig' gewicht!

Een graspad leidt ons vervolgens naar de laatste verzorgingspost bij de watermolen van Strijthagen. Een krap bemeten plekje, maar wel knus. Er zijn nog enkele zitplaatsen vrij en daar kunnen we dus rustig van onze versnaperingen genieten. Bij de gerestaureerde historische gebouwen waaronder een echt kasteel verlaten wij het beekdal en zoeken het hogerop tot bij het reuzenrad dat eens zorgdroeg als tegenwicht voor de gang naar het zwarte goud.

Dan hebben we het voor vandaag zo'n beetje gehad. Natuurlijk waren er ook nog die fietsers bij duizendtallen, eerst op de bospaden, noem die maar de doordouwers en later ook nog de snellere jongens en meisjes die de bochten namen onder politie-escorte. En vergeet ook die huisjes niet die hier de laatste jaren als paddenstoelen uit de grond zijn geschoten: typisch zuidelijk, maar niet echt Limburgs.

Aan de finish proeven we nog even het genot, gebrouwen uit eigen gerst. Ontmoeten Co Tops, zojuist gearriveerd per fiets vanuit Geldrop, om morgen en overmorgen hier zijn stoute schoenen op vaste grond uit te proberen.

Op zondagmorgen zijn we ruimschoots op tijd bij de startlocatie. Een vriendelijke meneer van de organisatie zwaait alsof hij blij is ons weer te zien, later blijkt toch

dat hij bedoelde dat Joop zijn auto ergens linksaf had moeten plaatsen in plaats van recht voor de deur.

Vanmorgen zijn we binnen tien minuten de stad uit. Het wordt een dag van heuvels en mooie vergezichten. We wandelen op het plateau van de Kunderberg. Daar treffen we Jan van den Hurk die zijn camera overuren laat maken. Jan is naast 'oud collega' ook de man van de Veldhovense 'doordeweekse' wandeltochten en vooral hobby-fotograaf. Nadat we een 'wijngoed' zijn gepasseerd, bereiken we al vlug het 'bijna' hoogste punt van Nederland. Dat plekje ligt niet direct in het zicht, we moet en er eerst een heuvel voor op, ondertussen genietend van het mooie uitzicht over Ubachsberg. Verscholen in het groen hebben ze daar een 'harde steen' in de grond gestopt en de bovenkant daarvan reikt tot + 217, 75 meter boven het Amsterdamse grachtenpeil. Het is natuurlijk geen 'gezicht' en daarom laten ze hier in het zuiden de eer maar aan Vaals om er iets van te maken. Vlakbij die steen staat echter de gerestaureerde molen van Vrouwenheide, weet dan, als je bij helder weer deze molen op verre afstand ziet, 'wie schön' hier ons Limburg is.

Bij Trintelen staan de controleurs ons op te wachten, wie al zin heeft kan bij de Bernardushoeve terecht voor 'een afzakkertje' en desnoods een kopje koffie.

Wij blijven veelal op hoogte en de verre wijde maakt grote indruk op de wandelaars. We horen en zien het stoomtreintje dat sinds 1988 met historisch materiaal wordt gerund door vrijwilligers van de Zuid-Limburgse Stoomtrein Mij. Het treintje loopt tussen Simpelveld en Schin op Geul.

Zuid-Limburg houdt zijn omgeving in goede staat. Zo passeren we een voormalig boerenbedrijf, waarvan het oude woonhuis wordt onderhouden en de uitgestrekte landerijen keurig zijn omheind. Waarschijnlijk betreft het hier het voormalige eigendom van Gillis Thimus die 225 jaar geleden het kasteel Goedenraad en de boerderij Vogelsang verwierf. Thans is het geheel eigendom van 'het Limburgs Landschap'.

Na weer zo'n fantastisch vergezicht op hoogte - Baneheide - komen we in Wahlwiller, we zagen het torentje van de kerk al ruim van verre beneden ons in het dal.

Na ruim 12 km zijn we bij de verzorging, waar ik me 'een sjoes' gun voor 2 bonnetjes. Ook het gezelschap rond Peter komt hier op het nog betrekkelijk vroege uur al aanwaaien, die hebben ook stevig doorgestapt. Piet is blij verrast om ook nog een meisje van kostschool te treffen uit zijn Belgische geboorteplaatsje. (Ja, Piet is een Belg, heeft-ie dat nooit verteld!)

We nemen even een kijkje in de Cunibertuskerk, die voor 1215 werd gebouwd. Het kerkje is bekend om zijn wandschilderingen. Er klinkt stemmige muziek, maar verder dan een ijzeren hek komen we niet, trouwens het is er te donker om fineses van de schilderingen te kunnen onderscheiden.

Op het volgende parkoertraject moeten we even opletten, want er is ergens een tussendoor-wegske alleen voor genodigden en dat willen wij niet missen. Het is niet moeilijk te vinden want er wordt juist een appeltje voor de dorst aangereikt en da's mooi meegenomen. Trouwens in 'De Rozenhof' heb ik vorige week nog samen met Dini koffie met gebak 'genomen', dus daar gaan we vandaag maar niet langs!

In de verte zien we de kerktoren van Vijlen staan pronken op z'n heuveltje, hij mag dat doen als 'hoogste' van Nederland.

Inge en ik maken hier een afspraak: zij vertelt ons over Diever en ik zal herinneringen ophalen aan deze wandeling. Bij Melleschet is een aantal hobbyisten bezig met een uitvoering luchtacrobatiek door hun 'airmobieltjes'. Niet veel verder komen we door het plaatsje Nyswiller waar Frans zich al heeft geïnstalleerd in een plaatselijk etablissement. Dat kan Joop wel bekoren, maar Piet en ik houden het bij een bekertje bouillon dat we een paar deuren verder gratis krijgen aangeboden, namens de organisatie.

Wetenswaardig is de uitleg in het handige oranje boekje, daarin lezen we dat we hier een variant aandoen van een originele Romeinse weg, die destijds (1568) ook door Willem van Oranje werd gebruikt bij zijn aanval op de Spaanse troepen. De oorsprong van ons nationale volkslied: het Wilhelmus.

We worden vandaag wel heel erg goed 'verzorgd'. Een afdeling van onze nationale reserves is speciaal in de weer om ons met een boterhammetje of banaan van verse energie te voorzien! Er staan zelfs een aantal stretchers opgesteld om 'luie' ledematen weer in goede werking te krijgen. Verrassend!!

We worden ingehaald door Toon, die er zin in heeft en ons in een strak tempo passeert. Bij de volgende 'post' hebben we voldoende tijd om een praatje te maken. Nancy toont interesse in een wandelreisje naar Oostenrijk, Tjeu is al op stoom voor zijn jubileummars in Someren en Piet vertelt een wandelmaatje te hebben gevonden voor zijn uitgestelde pelgrimage naar Compostela!

Met een wandeling over de Putberg beëindigen we deze tweede wandeldag en hebben na afloop nog even tijd voor een drankje in finishlocatie De Spuiklep. We krijgen een vrijkaartje voor de trein op maandagmorgen van Heerlen naar Valkenburg en beloven op tijd te zijn. Dat lukt ons inderdaad en we kunnen 's morgen om kwart voor acht met de eerste lichter mee in een stampvolle trein.

Het toeristenstadje Valkenburg is nog aan het ontwaken als wij er doorheen trekken. We lopen door De Grendelpoort - een oude gerenoveerde stadspoort op de weg naar Maastricht - nemen nog een stukje Cauberg mee voordat we het Kuurpark in gaan. Daar klauteren wij verder richting het Casino - een gebouwencomplex dat prominent is gelegen. Daar horen we ook het monotone geluid van een doedelzak. We worden

opgezweept tot een stevige tred en produceren zodoende onze eerste zweetdruppeltjes, ondertussen genietend van een prachtig uitzicht over Valkenburg.

We benutten de trapjes door het natuurtheater en komen zo buiten de bebouwde kom. Het geluid van het kabbelende water van de Geul begeleidt ons verder door een prachtige omgeving.

Voordat we de terreinen betreden van Chateau St. Gerlach ontmoeten we Willem Steenbakkers - onze dorps- en zelfs buurtgenoot -. Hij zal vandaag bij tijd en wijle met ons optrekken tot aan de finish. Op ludieke plekjes brengt hij zijn muziek ten gehore, die een speciale sfeer schept en daarmee het wandelen bij tijd en wijle extra aangenaam maakt.

De gietijzeren beelden bij het Chateau staan nog in een bepaalde compositie zoals bepaald voor het bezoek van President Bush een week eerder. Schilder Rembrandt heeft zijn palet voor de Nachtwacht nog gereed als wij passeren en bewaren zijn meesterschap met en een elektronische flits Alles ligt er nog keurig verzorgd bij en als wij even verder het kerkje van St. Gerlach passeren kijken we ook meteen even rond of de koster misschien ook nu aan de wandel is! 't Is toch ongelooflijk dat je zo in je eentje Hare Majesteit en Jan-Peter in de regen kunt laten wachten omdat het kerkje voor vrouwtje Bush op slot bleef! Zo heeft de historie rond het kasteel en het landgoed er onverwacht weer een nieuwe dimensie bij gekregen.

We komen bij de eerste verzorgingspost, waar het nog vrij rustig is, en wandelen even later verder langs de Geul, gaan een bruggetje over en mogen vrijwel direct aan een fikse klim beginnen. Als we daarna een bosgebied zijn ingegaan volgen klauterpartijen en afdelingen elkaar in regelmaat op. Af en toe is er gelegenheid om van een vergezicht te genieten, maar dat komt er veelal niet van want ondertussen is het oppassen geblazen waar je je voeten zet. Door een mooi overwoekerd laantje komen we daarna terug in Valkenburg, waar eerst een controle plaats vindt, waarna iedereen vrij is om ergens op een terrasje neer te strijken. Als eerste komen we langs de plaatselijke

brouwerij, maar het meest opvallende gebouwtje dat we passeren is toch wel een voormalig katholiek kerkje dat is omgetoverd tot het Grieks eethuisje 'Eclesias'.

Wij zoeken een stekje om iets te drinken en vinden dat op een terrasje dat niet meteen op de massa is berekend. Wij hebben het daar uitstekend naar onze zin en zien veel stappers voorbij komen die naar iets groters op zoek zijn, waaronder kwartiermaker Peter die een plaatsje zoekt voor zijn gevolg. Een kwartiertje later zit ook hij prinsheerlijk te wachten met (achter) zijn verdiende loon!

We volgen de Geul de stad uit en wandelen even later door de dreven van kasteel Oost naar de bekende 'Drie Beeldjes' die daar al 265 jaar de wacht houden aan de voet van de Schaelsberg.

Wij beklimmen de berg aan de westzijde en krijgen een groots uitzicht over de omgeving met centrale punten: het Geuldal, het Gerendal en Schin op Geul.

Terwijl ik even alleen wandel op een plateau over een smal pad tussen twee weilanden door, hoor ik Willem al doedelend zijn schaapjes de helling oplokken.

De laatste verzorging staat opgesteld op het sportpark van Klimmen, daar worden de laatste bonnetjes geruild tegen drankjes en ook de vlaaipuntjes gaan nog goed van de hand. Na de trapjes zitten de bergen er ook op en we kunnen de weg die nog voor ons ligt goed overzien. Na kasteel Haeren, waar we omheen wandelen, is Voerendaal de laatste plaats die we aandoen. Willem speelt er zijn laatste medley op een vlonder in de vijver. De eendjes lusten er wel brood van! Nu volgen nog kasteel Cortenbach en kasteel Terworm voordat wij onder de verkeersweg doorgaan en weldra de finish bereiken.

Rest nog de Limburgse Wandel Bond te bestuiven voor de goede organisatie en het prachtige parkoers.

Wij komen weer!....

.... ! NB: Zo juist ontvingen wij bericht dat onze vriend en wandelmaat Joop Krul van zijn laatste wandeling in Oostenrijk niet is teruggekeerd. In het volgende clubblad zullen wij een in memoriam aan Joop opnemen. Wij wensen Miep veel sterkte. Ad

Donderdag 4 op vrijdag 5 augustus 2005

7e Kempenlandwandeloct OLAT

LANGE AFSTAND WANDELTOCHT DOOR DE KEMPEN

STARTPLAATS: Sportcomplex De Kievit, Linze 13, GELDROP

STARTTIJD: Donderdagavond 4 augustus 2005: 110 km om 20.00 uur, 80 kilometer om 23.00 uur

Finish: vrijdag 5 augustus uiterlijk om 19.00 uur

Na-inschrijving (na 15 juli) aan de start. OLAT-leden incl. korting: 110 km €23,00 en 80 km €20,50

VERZORGING Onderweg zijn er wagenrusten met de bekende OLAT-verzorging, tevens zijn er enkele caf rusten.

Op de caf rusten is EHBO aanwezig.

Belangrijk: U dient zich een half uur voor de start te melden voor het in ontvangst nemen van de tochtbescheiden.

Lichte kleding en reflectors zijn gedurende de nacht **verplicht**. Neem ook een zaklantaarn mee voor onderweg.

Wandeltempo: De wagenrusten voor de 110 en 80 kilometer zijn berekend op een wandeltempo van 5 km (inclusief de rust) tot 8 km per uur. Op de caf rusten zullen wandelaars met een sneller tempo dan 7 km per uur worden opgehouden. De laatste 35 km voor de 110 km en de 25 km voor de 80 kilometer zijn vrij tempo.

Bagage (max. 1 tas of rugzak) kan meegegeven worden naar de nachtelijke rustplaats. Deze bagage moet voorzien zijn van het door ons verstrekte label. Op de laatste 35 km is geen bagagevervoer voorzien.

De 110 kilometer telt mee voor de Long Distance Walker. De 80 kilometer KENNEDY-mars wordt gewaardeerd met een stempel voor de Kennedywalker.

In de nacht wandelt men o.a. door de natuurgebieden: de Leenderbossen en de Malpie en over uitsluitend verharde paden/wegen door de Kempen.

De route wordt gepijld door een team van voorlopers.

In de ochtend komt men terug in Geldrop om daar de route van de Kempische Wandeldagen verder af te leggen. Voor de laatste 35 km resp. 25 km ontvangt men consumptiemunten voor gebruik op de posten van de KWD. Daarnaast zullen nog één of twee extra posten in gebruik zijn uitsluitend voor de 80 en 110 kilometer wandelaars.

Informatie: Werkgroep Kempenlandtocht: **Hans de Vries, Stationsweg 136, 5611 BZ EINDHOVEN.**

Tel. 06-20133971 kempen@wandel-olat.org

22e Kempische Wandeldagen
vrijdag 5 tot en met zondag 7 augustus
vanuit Sporthal De Kievit, Linze 13, 5667 AH Geldrop
dagelijks andere parkoersen

starttijden: 35 km 07.00 – 10.00.00 uur; 25 km 08.00 – 11.00 uur; 15 km 09.00 – 12.00 uur

info: kwdagen@dielesen.demon.nl

Press Art
www.PressArt.nl

**Graffiti- en
vandalbestendige
informatiepanelen**

Slijtvaste communicatie
oplossingen voor natuur,
cultuur en design

www.PressArt.nl
Landgoed Oostbroek
Bunnikseweg 25
3732 HV De Bilt
T: 06 212 86 333
F: 08 422 44 315

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl of bel 06 212 86 333

Hiermee komt een einde aan een serie clubbladen die ik gedurende bijna 10 jaar mede voor u mocht verzorgen.

Voor mij is het een fijne tijd geweest.

Ik dank iedereen die mij gedurende al die jaren heeft bijgestaan. Speciaal ook al diegenen die kopij aanleverden, want zonder hen komt geen clubblad tot stand.

De steun en samenwerking met Ton Niëns heb ik zeer gewaardeerd.

De leden van het redactieteam en speciaal de laatste jaren van Margriet en Peter zij waren onmisbaar. Allen hartelijk dank

Ik wens het nieuwe team veel succes.

Ad van Asten